

Vrije keuze is HET gegeven van leven.

Alle vormen van leven maken, elk op hun eigen manier, gebruik van vrije keuze.

Vrije keuze maakt het mogelijk om *intern* te veranderen *in aansluiting op* verandering van omgeving.

Vrije keuze werkt per definitie *op* het niveau van de systeemgrens als scheiding; maar *vanuit* de systeemgrens als verbinding.

In de klassieke wetenschap werd vrije keuze niet beschouwd, vervolgens ontkent, en daardoor miskend.

Dit kwam doordat bij het begin van de wetenschap de kerk de studie van bewustzijn en de ziel verbood.

Nu, een paar eeuwen later, kunnen we zien wat vrije keuze is, en waar het is te vinden – in ons lichaam.

Deze presentatie legt uit wat vrije keuze is, waar het is, hoe het werkt, en hoe we ermee kunnen werken.

De presentatie is opgedeeld in twee delen:

Deel 1 beschrijft de theorie; en deelt dat op in 4 onderdelen:

1.1) het principe, 1.2) natuurkunde, 1.3) biologie, en 1.4) sociologie.

Deel 2 beschrijft de praktijk; als subjectieve en objectieve be-leving.

Apart van deze presentatie wordt nog een vervolg gegeven; met voorbeelden.

Daarin komen specifieke gedachten/modellen aan bod voor begripsverdieping.

Deze zijn bedoeld om een andere manier van denken te bieden.

Want uiteindelijk vergt vrije keuze dat je ook vrij bent in je denken...

Het Programma voor 2013.09.29

- *Vooraf*: de uitnodiging voor de 29e September
- *Vooraf*: deze PPT
- *Vooraf*: 3 vragen indienen s.v.p.
- *Vooraf*: 1 vraag in 1(!) zin voorbereiden

1. Introductie door Frank
2. Het verhaal n.a.v. de ingediende vragen
3. Dialoog n.a.v. de ingediende vragen
4. Vraag & Antwoord; 1 zin elk

Het was de bedoeling dat deze presentatie voorafgegaan zou worden door een interactie met degenen die gevraagd hadden om mijn inbreng.

Deze presentatie, die je nu bekijkt, had ik van tevoren al uitgezonden met de vraag om die door te lezen en daaruit voor jezelf drie aandachtspunten aan te geven waarvan je het idee had dat je daar vooral wat meer over zou willen weten.

Het was mijn bedoeling om deze presentatie dan door te lopen met aandacht voor de vraagpunten die door iedereen zou zijn ingebracht.

In de praktijk bleek echter dat deze presentatie niet was doorgestuurd, waardoor geen reactie kon worden gegeven, waardoor ik niet kon ingaan op de interessegebieden van degenen die mij graag weer hoorden spreken.

Voorafgaande aan mijn presentatie vertelde Frank Bonte aan iedereen waarom ik een presentatie deed: op verzoek.

In plaats van een verhaal naar aanleiding van de ingediende vragen, vertel ik het verhaal op mijn manier.

In plaats van een dialoog aan de hand van eerder ingediende vragen, deed Jorn Mols een rondvraag.

De uitwisseling van reflecties-en-visies verving de vooraf-voorziene aanpak van het vragen antwoord van een zin elk.

Presentatie (be)Doel(ingen)

1. Wat is Vrije Keuze? (Fasica)
2. Hoe *werkt* Vrije Keuze (PsychoLogica)
3. Hoe werk *je* met Vrije Keuze (SocioLogica)
4. Wat *kan* je met Vrije Keuze (Schepping)

- Het gaat hier om golfknoopsamenhang:
de *tegenhanger* van de atoomfysica: de
technologie van bewuste schepping/be-leving

Theorie:
VRIJE KEUZE BELEVING

Voordat de ingang op de praktijk van het gebruik van vrije keuze is het zaak om eerst te kijken naar de theorie.

Er zijn veel mensen die het bestaan van vrije keuze ontkennen; voor zichzelf, danwel voor anderen.

Het is daarom belangrijk om te zien dat vrije keuze *het* gegeven is van leven.

Maar dat vrije keuze speelt in de beleving van *betrokkenheid* in en met onze omgeving.

Het startpunt voor de theorie is dat we eerst moeten duidelijk maken dat vrije keuze bestaat.

In onze lichaam, in onze cellen, in de celdeling zien we *waar* informatie de materie verandert.

Het wordt duidelijk dat zich afspeelt in de subatomaire processen, waar taal haar betekenis verliest.

Maar we zullen ook zien dat en hoe vrije keuze betekenis heeft in de opbouw van het lichaam, en de opbouw van ons leven.

Door eerst te kijken naar de beleving van vrije keuze in ons lichaam kunnen we daarna inzicht hebben in de beleving van vrije keuze in ons leven.

In ons lichaam zien we dat vrije keuze gekoppeld is aan de logische samenhang van de opeenvolgende celdelingen; die onze gezondheid bepalen.

In ons leven zien we dat vrije keuze gekoppeld is aan de logische samenhang van onze besluiten, individueel en collectief, als mens in de mensheid.

Aan het eind zullen we zien hoe *disrespect voor vrije keuze* ons leven als mens en mensheid op/voor aarde verziekt.

We zullen spreken over de betekenis van de woorden: “hel”, “vagevuur”, “hemel” en “paradijs”.

Het gaat daarbij om misbruik dan wel gebruik van het eigen vrije *vermogen* van vrije keuze. Paradoxaal is daarin “hel” (“isolatie”) een vereist begrip: *hygiëne in het gebruik van vrije keuze*.

Vrije keuze moet *intern* worden doorleefd, en geëvalueerd, voordat het *extern* wordt geactiveerd.

Om vrije keuze op deze manier te kunnen gebruiken is het nodig om te kunnen *mediteren*. Het is nodig om de vrije keuze eerst, intern, op *elk* niveau van betrokkenheid te kunnen testen.

Pas dan is het mogelijk om de *uiting* van vrije keuze, vrije wil, response-able te kunnen doen. Diepe meditatie is ook een vereiste om vrije wil als mens af te stemmen op de beleving van de mensheid.

Vrije keuze werkt door het veranderen van de betrokkenheid in de systeemgrens.

Het vat zich samen als “een fase-rotatie in de singulariteit in de integrale systeemgrens”.

Een andere manier om hetzelfde te beschrijven is als “het overgaan van een systeemgrens”.

Dat is de essentie van een singulariteit: *het systeem keert zich daar binnenstebuiten*; dat is ook de essentie van vrije keuze.

De theoretische beschrijving is bedoeld om begrippen samen te brengen om het *principe* van vrije keuze te verklaren.

De essentie van vrije keuze is echter specifiek de beschikbaarheid van vrije keuze, *in ons leven*.

Het gaat hier per definitie om *onvoorspelbaarheid*; en het omgaan met het *onbekende*.

In het gebruik van vrije keuze handelen we bij uitstek als schepper in schepping

Vrije Keuze in ons leven

- 1. Vrije Keuze**
(Celdeling & Ziel: Gezondheid & Ziekte)
- 2. Atomair**
(Atomen in Formatie: Informatie en krachten)
- 3. Cellulair**
(Vrije Keuze en Vrije Wil in de mens(heid))
- 4. Mens(Heid)**
(Communicatie & Telepathie; Hel & Paradijs)

Het kernpunt van deze presentatie is: **de betekenis van vrije keuze in ons leven.**

Het is duidelijk dat wij in ons lichaam een andere mate van keuzevrijheid beleven dan, bijvoorbeeld, een rots.

Als je een rots ergens neerlegt dan zal die daar honderden jaren later nog steeds liggen.

Als die rots daar niet meer ligt dan weet je dat een kracht van buitenaf de rots heeft bewogen.

Je weet dat ik een achtergrond en ervaring heb van zowel ingenieur als arts.

Bij mijn opleiding tot ingenieur was de aandacht vooral gericht op wat ik nu zou willen noemen de “dode materie”.

In mijn opleiding tot arts was echter de modelvorming gebaseerd op exact diezelfde ‘wetenschappelijke’ modellen.

Vanuit mijn ingenieursopleiding wist ik al dat die modellen géén inzicht geven in het leren kennen van het onbekende.

Wat ik in deze presentatie voorleg zijn de inzichten die ik nu heb in het principe van vrije keuze.

Het zal duidelijk worden dat we daarbij méér diepgaand moeten kijken dan de opbouw van atomen.

Het zal net zo duidelijk zijn dat we daarbij te maken hebben met de samenhang tussen *alle* cellen.

Belangrijk is dat het gebruik van **vrije keuze in cellen, de basis is van de beleving van vrije keuze in de mensheid.**

Het verhaal werkt toe naar een uitleg van de traditionele begrippen “hel”, “vagevuur”, “hemel” en “paradijs”.

“Hel” blijkt daarin de situatie te zijn ... waarin het gebruik van vrije keuze *ontkent* wordt.

“Vagevuur” beschrijft de situatie van een effectief gebruik van vrije keuze.

“Hemel” staat voor het potentieel van vrije keuze; “Paradijs” voor effectief gebruik van vrije keuze.

Effectief gebruik van **vrije keuze vereist inzicht in de *consequenties* van het gebruik van vrije keuze.**

Het gaat daarbij niet alleen om de gevolgen in de natuur, maar ook in de mensheid.

Daartoe is het nodig om te begrijpen hoe gebruik van vrije keuze in de mensheid verband houdt met het gebruik van vrije keuze in, en tussen, onze levende cellen.

Met daarin dus ook, zie boven, het vereiste begrip dat vrije keuze zich niet afspeelt in de materie, maar in de *verandering* van de materie op het subatomaire vlak; daar waar de alchemist de spreken over de kwintessens.

De ideeën die hierin aan bod komen zijn relevant voor de nul.-Groep omdat het gaat over kosmische processen.

In de nul.-groep wordt bekeken hoe elektriciteit en energie zijn op te wekken en te gebruiken.

In ons lichaam is te zien dat we verder moeten kijken dan elektriciteit en energie.

We moeten inzien hoe samenhang op een grotere schaal wordt gecoördineerd door radio-informatie Velden.

Dat houdt in dat we hier ook spreken over de beginselen en het gebruik van telepathie.

Telepathie is niks anders dan de elektromagnetische communicatie tussen cellen via radio-velden.

Diezelfde communicatie tussen cellen, ervaren wij ook als mensen in de mensheid.

Dat betekent dat we op een dieper niveau, als mensheid, allemaal ons bewustzijn telepathisch delen.

Dat brengt mij er ook toe om een vraag voor te leggen aan de nul.-groep, als geheel.

De nul.-groep als geheel is vergelijkbaar met een R&D-onderzoekgroep van een groot bedrijf.

In een groot bedrijf produceert zo een groep, voor geld, een continue stroom van resultaten.

De vraag is of de nul.-groep zou ook continu top-resultaten kan produceren; zonder geld.

Deel 1:

VRIJE KEUZE IN CELLICHAAMSOPBOUW

Het eerste deel van deze presentatie gaat over **vrije keuze in onze lichaamscellen**. We hebben allemaal, elk, een uniek eigen *fysieke* lichaam; en de ervaringen daarvan. Dat betekent dat we allemaal, zelf, onze *unieke* ervaringen hebben in het beleven van vrije keuze. Gewoonlijk zijn dit *onbewuste*, onbeschrijfbaar, processen; die we hier expliciet zullen beschrijven.

Eerst komt dan aan bod **het principe van vrije keuze: hoe het werkt en is te beschrijven**. Daarna kijken we naar de exacte lokalisatie van vrije keuze: in de systeemgrens van ons lichaam. Vervolgens kunnen we dan zien hoe een vrije keuze kunnen potentiëren, in ons lichaam. Tenslotte zien we dan hoe we op basis van vrije keuze veranderingen teweeg brengen in onze omgeving.

Na Deel 1 kunnen dan verder kijken wat de *beperkingen* zijn in het gebruik van vrije keuze. Belangrijk daarin is dat we, juist door het gebruik van vrije keuze, *reflexen* kunnen opbouwen. Dit is juist zo belangrijk omdat we in het gebruik van reflexen, vrije keuze kunnen 'overslaan'. Het gevolg is dat we daardoor ons leven voor een groot deel kunnen leven *zonder* vrije keuze. *De "hel" die we daardoor beleven is daarmee in feite onze eigen ('vrije keuze') schepping.*

Het is van belang om dit principe héél goed te begrijpen. Want in onze samenleving wordt veel van wat gebeurt door onze reflexen bepaald. Alle grote problemen in de mensheid zijn het gevolg van gebruik van reflexen.

De enige manier om die problemen op te lossen is door de reflexen vanuit vrije keuze te herstellen.

Dat is ook waarom Deel 1 nodig is om te kunnen toewerken naar het herstel van integriteit.

Het gaat om de integriteit van vrije keuze, van het individu, als mens in de mensheid.

Dat vereist dat inzicht dat elke waarheid altijd alleen maar een waarNeming is.

En dat we moeten overstappen van het beleven van reflexen naar het be-leven van vrije keuze.

Vrije Keuze Principe

- **Fotonensprong**
(tussen atomen op afstand)
- **Elektronensprong**
(tussen atoomschillen)
- **Elektro-oscillatie**
(tussen contactatomen)
- **Elektronbinding**
(tussen contactatoomschillen)

De enige manier om vrije keuze momenteel te kunnen beschrijven is op basis van een paradox.

Vrije keuze speelt zich níét af *in* de materie; en kan níét in termen van *materie* worden beschreven.

Dat is een probleem wat de alchimisten al lang geleden hebben begrepen, en hebben beschreven.

Zij doorzagen dat er een direct verband is tussen materie, moleculen, atomen en informatie. Ze beschreven dat de *relatie* daartussen werd bepaald door de *uitwisseling* daartussen: “de kwintessens”.

Indertijd spraken zij over het samenspel tussen Aarde, Water, Lucht en Vuur.

Tegenwoordig spreken we gewoonlijk over: Vast, Vloeibaar, Gas en Plasma.

In de natuurkunde spreekt men over: materie, moleculen, atomen en fase informatie.

In het volgende brengen dat terug tot één interactie in het elektromagnetische veld:

Fotonensprong ↔ Elektronensprong ⇄ Elektrovalentie ⇄ Elektronbinding

Op de keper beschouwd is er maar één dynamiek dat de opbouw van materie bepaalt:

Het is exact dat principe wat de alchimisten als de kwintessens hebben beschreven:

Het is de transformatie, transmutatie, tussen de vier verschillende fasen van materie:

Wij kunnen dat nu beschrijven als de relatie van de fotonen-sprong in materialisatie.

De **fotonensprong** speelt zich af tussen verschillende atomen; dus op afstand.

Deze fotonen sprong leidt dan tot een **elektronensprong** tussen atoomschillen in een atoom.

Deze elektronen sprongen kunnen zich dan herhalen als **elektronenoscillatie**: de zogenaamde elektronvalentie.

Wanneer deze elektronenoscillatie zich stabiliseert kennen we dat als een **elektronbinding**.

Natuurkunde betreft de stabiele samenhang in de opbouw van moleculen door elektronbinding.

Scheikunde betreft de variabele veranderingen in de atoombindingen in moleculen.

Elektromagnetisme gaat over de relatie tussen elektronen en elektromagnetische velden.

Maar de samenhang daarvan wordt op het meest fundamentele niveau bepaald door de fotonensprongen en dat wat we het beste kunnen beschrijven als een veld van informatie in informatie.

Voor de nul.-groep is het van belang om te begrijpen wat hier speelt.

Het betekent dat energie altijd alleen maar betrekking heeft op dit elektromagnetische veld.

Het betekent ook dat alle andere benaderingen van energie tot elektromagnetisme moeten worden herleid.

Het is van belang om te begrijpen dat de kwantumtheorie alleen maar gaat over dit niveau: van elektromagnetisme.

Het is van groot belang om deze beperkingen te onderkennen en te begrijpen.

Het maken van energie-apparaten tornt altijd aan de samenhang van elektromagnetische velden.

Het veranderen van elektromagnetische velden kan er toe leiden dat ze verbrokkelen en breken.

Dat zien we het beste in ons leven lichaam: het verlies van samenhang, informatie, heet dan ziekte.

Dat betekent dat we niet kunnen denken over materie in termen van 'alleen maar' "objecten".

In feite is de hele wetenschapsontwikkeling in termen van objecten *incompleet* en dus *onjuist*.

De zogenaamde objectieve wetenschap gaat in feite alleen maar over taal-objecten.

Wat in ons leven van feitelijk belang is, is de wetenschap van onze *subjectieve* eigen beleving.

De eerste basis daarvoor hebben nu dus in termen van het principe van vrije keuze.

We kunnen de dynamiek van vrije keuze direct koppelen aan de rol van de fotonen-sprong.

Met dien verstande dat we de fotonen niet kunnen loskoppelen van het principe van materialisatie.

Maar daarmee hebben we dus ook de directe koppeling tussen vrije keuze en onze be(-)leving van schepping.

Vrije Keuze Localisatie

- IN de integratie tussen materie en informatie in ons levende lichaam
- IN de uitwisseling tussen cellen EN hun aanmaak van moleculen
- IN de atomen, IN de Systeemgrens, IN celdeling, IN de Singulariteit
- IN de systeemgrens, op ELK niveau van de lichaamsvorming, dus van de lichaamsvormen.

In 'het vorige' we hebben we gezien dat ons universum één integraal elektromagnetisch veld is.

De veranderingen van dat integrale veld kunnen we beschrijven in termen van *fotonensprongen*.

Op basis van die fotonensprongen *verandert de materialisatie van dat elektromagnetische veld*.

Maar wat we in die beschrijving niét zien is hoe *alle fotonensprongen onderling zijn verbonden*.

Voor het vervolg van het verhaal is het belangrijk om te begrijpen dat het gaat om *samenhang*.

Dit soort samenhangen, op dit niveau, is begrijpbaar in termen van "verweven **hologrammen**".

De taalformulering hiervoor wordt echter op dit moment in de wiskunde nog ontwikkeld. Het gevolg is dat we het principe wat hier speelt alleen maar *incompleet* kunnen formuleren.

Houdt dit in gedachten, bij het lezen van de ideeën die in deze presentatie worden voorgelegd.

Waar we het hebben over vrije keuze, heeft dat altijd te maken met het hele universum.

Maar in het beschrijven van vrije keuze kunnen we dat alleen maar *lokaal beschrijven*.

Vandaar dat we in onze beschrijving *de systeemgrens* per definitie centraal moeten stellen.

De systeemgrens is per definitie een singulariteit voor het integrale systeem.

Een singulariteit is een keerpunt, in de systeemgrens, *waarin het systeem zich omkeert*.

In de singulariteit transformeert het deel in het geheel; en omgekeerd.

Wat in de singulariteit gebeurt is tegelijkertijd lokaal, EN integraal.

Voor de exacte lokalisatie van vrije keuze in ons lichaam moeten we kijken naar de lichaamsopbouw.

We zien dat onze lichaamsbeweging ontstaat vanuit de *dynamiek* van de levende cellen.

We zien dat de lichaamsopbouw ontstaat vanuit de dynamiek van *celdeling*.

Dat betekent dat **de basis van lichaamsverandering ligt in de *dynamiek* van *celdeling***.

Op het internet kan je video's vinden van de celdeling van levende cellen.

Daarin zie je dat de materie van de cellen schijnbaar oplost, en de moleculen schijnbaar vervloeien.

Dat houdt in dat de atomen, die de moleculen samenbinden, als het ware verdampen.

Met andere woorden: **in het proces van celdeling lost de materie zich op tot 'niets'**.

We hebben hiermee te maken met een fundamenteel universeel principe.

Juist daar waar de cel zich als het ware compleet oplost fungeert het universum als 'spiegel'.

Daar, waar een cel zich als het ware oplost in 'niets', ontstaat een reflectie, en *twee* cellen.

Met daarin, volgens de beschrijvingen, iets wat we het beste als *atoomkracht* kunnen beschrijven; dat wordt in deel 2 van deze presentatie in meer detail uitgelegd.

Waar we nu mee te maken hebben is dat we de locatie van vrije keuze exact kunnen bepalen.

Het speelt zich af in het moment van celdeling; daar waar de materie zich heeft opgelost.

Op dat moment 'botst' de cel als het ware tegen een onzichtbare spiegel: de *systeemgrens*.

Met daarmee dus de exacte lokalisatie van onze vrije keuze: in de systeemgrens *singulariteit*.

In deel 3 zien we dat de systeemgrens in feite de vorm heeft van een tijd-fractal.

We hebben niet alleen te maken met vrije keuze in de systeemgrens in celdeling in *een* cel.

We hebben te maken met de samenhang van vrije keuze in de celdelingen van *alle* cellen.

We hebben daarmee te maken met de samenhang van een *complex* van singulariteiten.

Singulariteiten zijn de omkeerpunten van een systeem in het universum, in de systeemgrens.

In ons lichaam is te zien dat alle celdelingen in een systeem onderling zijn verbonden.

Vandaar dat we moeten denken aan de samenhang van alle celdelingen; en vrije keuze.

Dat speelt zich niet alleen af tussen de cellen in ons leven lichaam; maar ook tussen de mensen in de mensheid (zie Deel 4).

Voor de beschrijving van de lokalisatie van vrije keuze moeten we denken in termen van hologrammen.

Ook al kunnen we de celdeling beschrijven als een *tijdsmoment* op een *locatie*; we moeten het altijd opvatten als deel van een totaal *systeem* waarin alle celdelingen onderling zijn verbonden.

We hebben daarmee dus niet alleen te maken met de celdelingen en het vormen van cellen, maar ook met het vormen van organen, het vormen van ons lichaam en het vormen van de mensheid.

Meer specifiek: het gaat erom niet langer te denken in termen van *de* vormen, maar in termen van *het* vormen (vervang het denken in termen van objecten door het denken in termen van processen; zoek achter elk zelfstandig naamwoord ... het werkwoord).

Voor de nul.-groep is dit een heel belangrijke overweging.

Het houdt in dat we niet kunnen denken in termen van 'apparaten': machines.

In plaats daarvan moeten we elk instrument opvatten als een transformator; in een context.

We hebben dus nooit te maken met de machine, maar met een effect in een omgeving.

Het gaat er altijd om om te begrijpen hoe de integrale omgeving door het effect van het apparaat wordt veranderd.

Vrije Keuze Potentiatie

- **DNA:** translicht wordt omgezet in UV licht.
(Dit is het principe van LASING (coherentie))
- **Cel:** UV licht wordt verlengd tot IR licht.
(Atomaire reacties vormen moleculen)
- **Orgaan:** IR licht wordt omgezet in warmte.
(Moleculen dienen voor celcommunicatie)
- **Lichaam:** warmte wordt omgezet in beweging
(Het gaat om een kolonie van LEVENDE cellen)

In het voorgaande hebben gezien de **vrije keuze** te maken heeft met **Fotonensprongen; in samenhang**.

Ook hebben gezien dat dit zich afspeelt in de celdeling van levende cellen; in samenhang.
Waar we nu mee te maken krijgen is de doorbouw van die samenhang; in ons hele leven.
Als aanknopingspunt daarvoor gebruiken we de doorbouw van samenhang in frequenties.

Waar we mee te maken hebben is een specifiek onderdeel van de **hologram theorie**.
Het gaat specifiek om het principe van "lasing"; in het vormen van samenhang in *laser* licht.
In het maken van laserlicht gaat het om het samenvoegen tot van verschillende frequenties tot één frequentie.

In ons lichaam zien we hoe gebruik gemaakt wordt van het **verlengen van frequenties** (in een golfenveloppe).

(We hebben hier te maken met een eigenschap van een soliton.

Daarin is een golf, als deel van een golftrein, in een golfenveloppe, één geheel: de soliton.
Waar we nu mee te maken hebben is hoe *golfenveloppen* van lengte kunnen veranderen.
En dat daarmee golven tot samenhang kunnen komen, in een golf-straal: de "laser".)

Dan Winter beschrijft onderzoeken die laten zien dat DNA een bron is van UV licht.
In de cel wordt die golflengte 'door weerkaatsing' (lasing) verlengd tot infrarood licht.
Tussen de cellen wordt die golflengte verlengd, in de organen, tot lichaamswarmte.
In ons lichaam wordt die warmte verlengd tot samenhangende cel-/lichaamsbeweging.

Met andere woorden: **vrije keuze moduleert dit proces van golflengteverlenging**.
Deze afstemming gebeurt op het kleinste niveau; het niveau van de hoogste frequentie.

Deze afstemming heeft effect, doordat het doorwerkt in het proces van frequentieverlenging.

Omdat te begrijpen is het nodig weer te kijken naar de rol van de Golfenveloppen in een soliton.

Een **soliton** is een golf die zich zelfstandig kan voortplanten in een vrije ruimte.

Een soliton is een **golftrein** die haar eigen integriteit en samenhang kan bewaren.

Een **golfenveloppe** is het samenspel van aaneen geketende golven, in een golftrein.

Een **Golf** is de basis van een soliton, golfenveloppe en golftrein, door golf knopen verbonden.

De Golfknoop is de schakel tussen de Golf, de golftrein, de Golfenveloppe en de soliton.

De golfknoop heeft hierin de functie van de kwintessens in de beschrijving van de alchemisten.

De golfknoop vertegenwoordigt ook de functie van de vrije keuze, zoals hiervoor beschreven.

De golfknoop is in feite de tegenhanger van het zogenaamde 'deeltje' in de natuurkunde.

Besef dat ons leven lichaam als geheel als een soliton functioneert, een 4D golfknoop.

Het is een singulariteit, die in staat is om de eigen *integriteit* te bewaren in een *veranderende* omgeving.

Maar het is ook een systeem *dat in staat is te werken met het principe van materialisatie*.

Dat houdt in dat informatie leidt tot verandering van het elektromagnetische veld wat zich daardoor dynamisch kan stabiliseren tot een zogenaamd object.

Let op: we hebben het *weer* over de relatie tussen de fotonensprong, de elektronensprong, de elektrovalentie en de elektronbinding.

Dat gaat nog steeds over de relatie tussen informatie, atomen, moleculen en materie.

Dus het gaat over de relatie tussen informatie, elektromagnetisme, scheikunde en natuurkunde.

Dat vereist een integratie van de beschrijvingen in termen van veldtheorie, kwantumtheorie, relativiteitstheorie en klassieke theorie.

Het is hier allemaal samen te brengen *in termen van de opbouw van een soliton*.

Het principe van materialisatie gaat over het verlengen van samenhang van trillingen.

Hiervoor hebben dat beschreven als de verschillende etappen in het verlengen van licht.

Waar het om gaat, is dat de Golfenveloppe verlengt, over een groeiende golftrein.

Voor de nul.-groep is het van belang om te begrijpen dat deze dynamische samenhang bestaat.

Instrumenten zijn per definitie transformatoren/resonatoren in een dynamisch Golfveld.

Een instrument kan alleen maar goed werken als het de Golfveld samenhang vergroot.

Vergroten van samenhang, in een Golfveld, staat bekend als het vergroten van bewustzijn.

Vrije Keuze Activatie

- **Pijnappelklier** ('hologram'/'microfoon'):
Lichtveld (wereldbeeld versus lichaamsbeeld)
- **Hypofyse** (animale-/vegetatieve respons):
Electromagnetisch (neuronaal en hormonaal).
- **Orgaanklieren** (bio-elektrisch/chemisch)
Chemisch ('klimaatverandering': de Humoren)
- **Lichaamscellen** (vitale activatie respons)
Fysisch (sneller/langzamer//groter/kleiner)

Vrije keuze speelt zich af in de celdeling in de dynamiek van de fotonensprong, op basis van het principe van frequentie verlenging, zoals dat in termen van een soliton kan worden beschreven.

Van daaruit werkt het effect van vrije keuze door vanuit informatie (lichtveld) als energie (elektromagnetisch) in een proces (chemisch) van manifestatie (fysiek).

Het gaat om vier aspecten van het elektromagnetische veld: 1) fotonensprongen, 2) elektromagnetische energetische transformaties, 3) vrije elektronenstromen (zuur-base balans processen) en 4) elektronbinding (structuurvorming).

Deze vier facetten zien wij expliciet de dynamiek van vrije keuze activatie in ons levende lichaam.

Middenin onze hersenen, tussen ons voorbrein en ons achter brein, fungeert de pijnappelklier als een referentiepunt voor het bepalen van onze betrokkenheid tussen onze omgevingsbeleving (lichaamsoppervlakte) en onze lichaamsbeweging (lichaamskern).

De pijnappelklier fungeert in deze als een equivalent van onze 'oer cel'; de Zygote.

De vorm van de pijnappelklier komt overeen met een Moiré (Golfveld) interferentieveld.

Op deze manier kan, op basis van fluctuatie van het lichtveld ter plekke, een **keuze in betrokkenheid** worden bepaald.

Het besluit tot verandering van betrokkenheid in de pijnappelklier wordt doorgegeven naar de **hypofyse**; met haar neuronale en hormonale respons.

De neuronale respons sluit aan op het animale systeem in ons lichaam: vecht-/vluchtgedrag.

De hormonale respons sluit aan op het vegetatieve lichaamssysteem: vrees-/verlamminggedrag.

De keuze in betrokkenheid in onze gedachten wordt daarmee omgezet in een keuze voor betrokkenheid van/in ons lichaam.

De **organenklieren** reageren op de elektromagnetische (hormonale/neuronale) impulsen van de hypofyse.

Deze signalen worden omgezet in een activatie van de orgaanklieren – die daarmee de betrokkenheid van ons lichaam omzetten in lichaams(re)actie.

Deze rol van onze organen in het activeren van onze betrokkenheid in de schepping stond in de oudheid bekend als de goden (van de Olympus).

Deze orgaanklieren produceren specifieke moleculen die het interne klimaat (de vierde humeuren; de vier seizoenen) van ons lichaam bepalen.

De **lichaamscellen** reageren op het veranderen van lichaamsklimaat door sneller/langzamer of meer/minder te groeien.

Door lokale en regionale activatie (inhibitie) van de lichaamscellen zullen de individuele cellen meer/minder onderling samenwerken; *vergelijk dit met het principe van golflengte verlenging*.

Besef dat alle cellen in ons lichaam ontstaan zijn *uit de celdeling van de eerste lichaamscel*, de zygote; en dat alle lichaamscellen samen een integrale “kolonie” vormen van levende cellen.

De activatie van de lichaamscellen is daarmee gebaseerd op hetzelfde principe van celdelingen (de vorming van celmembranen, dus systeemgrenzen, dus singulariteiten) die het lichaam vormen.

Voor de nul.-groep is van belang om te beseffen dat alle energetische systemen in het universum op een zelfde manier onderling zijn gekoppeld.

Het is dus nooit mogelijk om te kijken naar een machine voor het omzetten van mechanische beweging in elektrische energie, of omgekeerd, zonder rekening te houden met de tussenliggende Chemische processen; of de overkoepelende informatie integratie.

Samenvatting

- Vrije Keuze gebeurt in de integratie van informatie en materie in/door *levende* cellen.
- Vrije Keuze is alléén het openen/sluiten van de systeemgrens (elk niveau; “lichaamsvorming”)
- Vrije Keuze is alléén een modulatie van het bio-elektromagnetische veld (‘ons lichaam’).
- Vrije Keuze speelt zich ALTIJD af in 4 Dimensies (Ruimte, Tijd, Energie, Bewustzijn).

In deel 1 is voorgelegd dat vrije keuze zich afspeelt IN de *singulariteit*, in de *systeemgrens*, van *elk* levend wezen.

Vrije keuze heeft maar één aspect: veranderen van onze betrokkenheid in onze beleving van onze omgeving.

We kunnen dat ook expliciet formuleren als: de keuze in het verschil tussen beleving of beleving.

We kunnen ook formuleren als *het verschil tussen de ‘werkelijkheid’ en verwerkelijking*.

In de wetenschap is er een tendens om de ‘werkelijkheid’ als waarheid te beschouwen.

Dit is gebaseerd op hun traditie van het bestuderen van de *dode* materie.

Ons lichaam is echter niet opgebouwd door dode materie, en *de klassieke wetenschap is ongeldig*.

In plaats daarvan is het nodig om de wetenschap van leven, van vrije keuze, te leren gebruiken.

Deel 1 vatte samen dat vrije keuze zich afspeelt in de fotonen en in de materie.

Maar ... dat we daarin de relatie tussen de fotonen *in hun samenhang* moeten begrijpen.

Die samenhang is de formuleren in termen van een (groeïende) golftrein in een soliton.

In ons lichaam is te zien hoe onze cellen daar in hun samenhang op reageren.

Deel 2: ATOMEN IN FORMATIE (VERANDERING)

In Deel 1 werd voorgelegd dat **vrije keuze** te maken heeft met de *samenhang* van fotonen. Daarin kwam ook aan bod dat dit zich afspeelt in het proces van *materialisatie van materie*. In ons lichaam is dit het meest expliciet, in exact het moment van *celdeling*, van alle cellen. In dit 2e deel van de presentatie gaan we in op de manier waarop informatie bepalend is voor materialisatie.

Omdat wij vrije keuze aan den lijve beleven beginnen we met een nadere beschouwing van *celdeling*.

Daarna kijken we in meer detail naar het proces van *DNA-splitsing*, en hoe we daarin direct te maken hebben met *atoomkrachten en kernreacties*.

Vervolgens blijkt dat het niét voldoende is om de chemische veranderingen van *moleculen* te verklaren op basis van elektromagnetische veranderingen in *atomen*.

De enige manier waarop we celdelingen kunnen begrijpen is als het opbouwen van de logische verandering van *samenhang*, niet alleen tussen de afzonderlijke *cellen*, maar ook in de *samenhang* tussen de *lichamen* die zij vormen; en in de veranderingen van (fase)samenhang tussen vormen van leven en het universum.

Celdeling

- Celdeling is *niet* de vervloeiing van de celvorm
- Celdeling is *niet* de ontbinding van moleculen
- Celdeling is *niet* de transmutatie van atomen
- Celdeling is het informatieproces van fase-(hoek)verandering in AtoomMolecuulMaterie

In Deel 1 kwam al aan bod dat *in celdeling* de vaste vormen vervloeien, de processen vervagen, en de transformaties zich oplossen totdat de samenhang schijnbaar is verdwenen. In Deel 1 werd ook al gesteld dat na die schijnbare totale oplossing van de fysieke samenhang het proces zich omkeert, alsof het wordt *weerkaatst* door een 'onzichtbare spiegel'.

En dat, vanuit die omkering, een spiegelbeeld van die eerste cel gevormd wordt. Maar dat vanuit de integrale samenhang van ons hele lichaam kan worden afgeleid dat al die celdelingen (spiegel momenten) in hun kern *allemaal* onderling zijn verbonden.

We kunnen nu ook meer expliciet stellen wat impliciet in Deel 1 al aan bod kwam. We moeten het principe van materialisatie opvatten als een *integraal, dynamisch* proces. Materie, moleculen en atomen zijn allemaal vormen van informatie in formatie. We moeten de basis van onze beschrijving zoeken in de fase(hoek)*veranderingen* die daarbij spelen.

Ook kwam in Deel 1 al, impliciet, aan bod dat ons lichaam een integraal *elektromagnetisch* veld is.

Ook daar moeten we nu expliciet stellen dat we altijd te maken hebben met *fase veranderingen* in dat elektromagnetische veld.

Daarin kunnen we fotonensprongen, elektronensprongen, elektronenoscillaties en elektronbinding niet meer onderscheiden.

Sterker nog, we moeten zoeken naar een principe waarin dit allemaal aspecten zijn van één en hetzelfde gegeven.

Deze integrerende factor kunnen we vinden in de **kwintessens** van de alchemisten, oftewel **het element van vrije keuze**, oftewel het principe van fase verandering in dat

elektromagnetische veld ('materie'), in feite: de golfknoop in de soliton, die in Deel 1 werd beschreven.

Deze visie van de Golfknoop in een soliton vereenzelvigen we met het proces van celdeling van een cel.

Het principe van het verlengen van de golflengte, in Deel 1, kunnen wij dan doortrekken naar het principe van vermenigvuldiging van cellen door celdeling.

Van belang is dat we dit *niet* kunnen bekijken op het niveau waarop dit in de wetenschap wordt beschreven; integendeel, **we moeten het beschrijven op het subatomair niveau van verandering van fase**((hoek)relatie).

In Deel 1 kwam al een bod dat we de plaats van vrije keuze heel nauwkeurig kunnen bepalen.

Het speelt zich af in de celdeling van elke levende cel; in het omkeringsmoment in de celdeling zelf.

In feite gebeurde dan buiten de ruimte en buiten de tijd zoals die in de cel gedefinieerd is. Maar het speelt zich ook af in de omkering van het energetische proces wat die definitie bepaalt.

Met andere woorden: vrije keuze speelt zich af in de singulariteit in het moment van celdeling.

Maar tegelijkertijd gebeurt dit buiten de fysieke dimensies van ruimte, tijd en energie. Het proces speelt zich af in de subatomaire ruimte, van fase-samenhang verandering: bewustzijn.

Dat zijn **de vier dimensies waarin het proces van leven zich afspeelt: ruimte, tijd, energie, bewustzijn**.

Analoog aan wat in Deel 1 al werd beschreven, zien we samenhang tussen die vier dimensies.

Ruimte is te definiëren als een staande golf [3D]; tijd is te definiëren als een lopende golf [2D].

Energie is te definiëren als een schokgolf [1D], en bewustzijn als een fase golf (rotatie in [0D]).

Let wel: de standaard wetenschappelijke beschrijving IN dimensies wordt hiermee vervangen door een logische beschrijving VAN dimensies.

Voor de nul.-groep is van belang dat we de klassieke beschrijvingen van de wetenschap niét kunnen gebruiken.

IN het nulpunt hebben we te maken met een veelvoudigheid van dimensies.

Dat houdt in dat we te maken hebben met een samenspel van kwantiteiten.

Waar in een dimensie het volstaat om te werken met kwantiteiten, is een de situatie van dimensieloosheid de kwaliteit altijd bepalend.

DNA Splitsing

- Celdeling wordt beschreven als de DNA splitsing.
- Het is een 'terugval' van DNA op RNA, met volledig behoud van reconstitutie-informatie.
- Het gaat hier om het ontbinden van atoombruggen, dus (letterlijk) om *Kernenergie*.
- Belangrijker dan de Energie is de regulatie ervan: dus de (in formatie) INFORMATIE.

Vrije keuze speelt zich af in de *singulariteit* van de celdeling.

Daarin vervloeit de fysieke samenhang van de materie door het oplossen van moleculaire samenhang.

Dat vereist, per definitie, het oplossen van atomaire bindingen; dus dat gaat met atoomkrachten gepaard.

In tegenstelling tot de aanpak die wordt gebruikt in kerncentrales (*energie*) zien we dat in ons lichaam het altijd gaat om coördinatie (*bewustzijn*).

In de biologie wordt de essentie van de celdeling beschreven als 'het splitsen van de DNA streng'.

In uitgestrekte vorm is het DNA omstreeks 2 meter lang; zeg, zo lang als je eigen lichaam. Het aantal aaneengeschakelde atomen in het DNA betreft dus vele miljarden (3.17 miljard). Over de hele lengte moet voor *elk* van de basenparen de *atoombinding* worden ontbonden.

De ontbindingskracht per DNA-basen-paar kan in de natuurkunde worden berekend.

De vereiste energie per base-paar ontbinding moet met 3.17 miljard worden vermenigvuldigd

(<http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20071214000540AAAdTgaz>).

Dit houdt in dat *elke* cel in staat is deze enorme hoeveelheid kernenergie bij lichaamstemperatuur te reguleren.

Alweer: we moeten hier denken in termen van fase-samenhang, op een zelfde manier als dat in Deel 1 al werd gepresenteerd voor het verlengen van frequenties in het lichaam; en voor de samenhang van celdelingen in het lichaam (zoals in Deel 3 aan bod komt).

In de biologie wordt gesteld dat de DNA-*delingen* en DNA-*fusie* wordt gereguleerd door *enzymatische* processen.

Op basis van de hier gebruikte visie is het onvoldoende om dit op te vatten als een *biochemisch* principe.

Het is duidelijk dat ons hele lichaam, en het universum, een integraal *elektromagnetisch* veld is, van *informatie in formatie*.

Het is net zo duidelijk dat we DNA-veranderingen dus moeten verklaren in termen van logische elektromagnetische *samenhangsveranderingsprocessen*.

In feite hebben hiermee de schakel om een verandering te brengen in het *denken* in termen van kernreacties zoals dat wordt gedaan in het bouwen van kernreactoren, naar het denken in termen van logische transformaties in samenhang in de **cellulaire (atomaire) delingsprocessen**.

Met andere woorden: cel-replicatie en DNA-replicatie is een logisch proces: informatica.
Alle elektromagnetische fase-veranderingen moeten worden opgevat als LOGISCHE processen.

Voor de nul.-groep is het relevant omdat we hier niet meer kunnen denken in termen van materie.

Elk materieel object is een vorm van informatie; en een Golfgeleider voor informatiestromen.

Dat is expliciet wat we zien in ons lichaam waar alle lichaamsmaterialen informatie 'verwerken'.

Elk nulpuntapparaat is per definitie een schakel in de informatiestromen in het hele universum.

Molecuulsplitsing

- Voorbeeld van Molecuulsplitsing is Waterstof splitsing
- Span het molecuul op in een elektrisch gepolariseerd veld.
- Resoneer het op de Valentie Frequentie.
- In celdeling is er een '4D Vortex' van coherente frequenties voor 'inversie-rotatie'

Vrije keuze houdt verband met celdeling, dus met DNA-splitsing, dus met atoomsplitsing.

Het is duidelijk dat we de atoomkrachten die hierbij spelen ondergeschikt moeten maken aan een meer bepalend principe van **fase-(re)organisatie**.

Deze fase-organisatie zagen we (in Deel 1) in het verlengen van de frequenties in DNA, cellen, organen en ons lichaam.

Deze fase-organisatie opbouw zien we (in Deel 3) in de integrale opbouw van de samenhang van ons lichaam.

Hiervoor kwam aan bod dat DNA gepaard gaat met enorme hoeveelheden energie: kernenergie.

Ook kwam al aan bod dat we die energietransformatie moeten opvatten als een elektromagnetisch proces.

Eerder werd al gesteld dat elke elektromagnetische veldtransformatie door fotonensprongen wordt bepaald.

En we hebben ook al gesteld dat fotonensprongen in direct verband kunnen worden gebracht met het principe van vrije keuze.

In de kern van de celdeling van DNA is de katalyse van 3+ miljard basenparen, over een lengte van 2m van aaneengeschakelde atomen, in een vloeiende beweging die kennelijk 'geen energie kost'.

In het werk van Stanley Meyer krijgen we een indruk van de manier waarop dit zich afspeelt. Het gaat om de 'elektrolyse' van atoombindingen; in zijn geval van een molecule van water.

Water is een dipool, en oriënteert zich daardoor in een gepolariseerd elektromagnetisch veld.

Door de spanning op te voeren tussen de elektroden wordt het water daartussen 'opgerekt'. De frequentie (van de valentie van de elektronoscillatie van de bindingselektronen) is bepalend.

Door excitatie, op die specifieke frequentie, is *met minimale energie* die binding te ontbinden.

Stanley Meyer gebruik dit om watermoleculen te splitsen in watergas, voor brandstof. Zijn patenten beschrijven in detail de potentiaal spanningen en frequenties die hij gebruikt. Het is op dezelfde manier dat we moeten denken over de DNA-splitsingen in onze lichaamscellen.

Met, alweer, het gegeven dat het hier om een *elektromagnetisch* proces gaat.

Voor de nul.-groep is het van belang om te beseffen dat we over alles op deze manier moeten denken.

Elektromagnetische apparaten worden bepaald door de manier waarop ze moleculair (chemisch) een overbrugging vormen tussen "vaste vormen" en "elektromagnetische velden".

Maar het is daarbij net zo belangrijk om altijd te beseffen dat elk elektromagnetisch veld een vorm is van informatie in formatie.

Met andere woorden: elk apparaat moet in deze zin worden opgevat als een logische processor; een 'computer' waarin we onze integratie met onze omgeving anders bepalen.

Vandaar dat het begrip van vrije keuze zo belangrijk is, en in deze presentatie centraal staat.

Atoomsplitsing/-Fusie

- **Fotonensprong** \leftrightarrow **elektronensprong** \leftrightarrow **electrovalentie** \leftrightarrow **elektronbinding**
- In celdeling worden *kernenergiekrachten* aangesproken
- Belangrijker is dat die krachten worden *gereguleerd*
- Regulatie gebeurt door een COHERENT FASE VELD, tijdens de 'suspensie van materie'.

Vrije keuze is het instrument waarin we onze betrokkenheid in onze omgeving moduleren. Dat doen we door het veranderen van de systeemgrens: die we meer openen of meer sluiten.

Het gevolg is dat de systeemgrens, als singulariteit, een andere *transformatiefunctie* vertolkt.

Waardoor we onze omgeving op een andere manier beleven: in feite anders be-leven.

We hebben al gezien dat ons lichaam en het hele universum een integraal elektromagnetisch veld is.

We zagen ook al dat materialisatie is te herleiden tot een cascade van het effect van fotonen-sprongen.

Ook zagen we al dat het daarin steeds gaat om een toename/opbouw van fase samenhang, als frequenties, als DNA, en als celdelingen in de opbouw van ons lichaam.

Bepalend daarin is dat de (vrije keuze) celdelingen fungeren als de Golfknopen in het vormen van een soliton: de 4D logica van de samenhang bepaald de integriteit van de coherentie.

In de huidige wetenschap wordt veel aandacht gegeven aan de *energie* van de deeltjes.

In de hier gebruikte visie gaat het juist om de *coherentie* van de samenhang van de golfknopen.

Daarbij worden *deeltjes* vervangen door *golfknopen*; en *energie* door informatie informatie (*fase*).

Met andere woorden: in plaats van het denken in termen van deeltjes gaat het over realisatie in vormen van bewustzijn.

Voor de nul.-groep is dit een fundamenteel gegeven.

De wetenschap van het dode materie is onbruikbaar voor alle vormen van leven en sociale processen.

Voor het begrip van nul.-energie gaat het er expliciet om de nul.-dynamiek te begrijpen.

Dit is per definitie de dynamiek van de doorgang door het nulpunt: te weten, de Golfknoop.

Deel 3:

VRIJE KEUZE IN LICHAAMSOPBOUW

Tot nu toe hebben we vrije keuze beschreven als een logisch principe in/van de materie. In het vormen van materie hebben per definitie te maken met het (ver)vormen van *atomen*. Eerder is al expliciet gesteld dat we vrije keuze in ons levende lichaam *be*-leven. In dit derde deel zullen we zien dat dit expliciet te maken heeft met ons cel-bewustzijn.

Om te beginnen moeten expliciet stellen dat ons zelfbewustzijn is gebaseerd op cel bewustzijn.

Elke cel is bewust, en elke celdeling is aan bewuste keuze: “**cell divisions are cell decisions**”. In organen, celkolonies, is elke cel deels bewust van het integralen proces: onderbewust. Orgaancellen zijn zich deels “onbewust” van lichaamsprocessen; omgevingsprocessen zijn “buiten-bewust” voor lichaamscellen.

In ons leven, in ons lichaam, werken met vier verschillende bewustzijnsprocessen: 1) celbewustzijn, 2) orgaanbewustzijn, 3) lichaamsbewustzijn en 4) omgevingsbewustzijn. In feite gaat het om vier verschillende vormen van *informatie codering* (in vier dimensies). Het gaat in feite om dezelfde vier vormen van verwevenheid van golfknopen in een soliton.

In dit derde deel van het verhaal gaan we eerst een op de tijdfractal van celdeling. Het is belangrijk om te begrijpen dat die tijd fractal in principe hetzelfde is als de ziel. Onze ziel is de integrerende factor in alle celdelingen (vrije keuze); dus onze gezondheid. Omdat alle intracellulaire processen de basis zijn van alle interacties tussen mensen is dit dus ook de integrerende/bepalende factor in het beleven van de gezondheid van de mensheid (vrede).

Celdeling & Tijdfractal

- Elke celdeling is een vortex-inversie in 4D
- Elke cel is daarin een Systeem Singulariteiten
- Alle celdelingen vormen een Topologische Keten
- Alle cendelingen samen vormen een Tijdfractal

Vrije keuze speelt zich af in de celdeling, in de systeemgrens, in de singulariteit, in de fase *omkering*.

Vrije keuze bepaalt onze (verandering in onze) betrokkenheid in/met onze omgeving. Deze verandering van betrokkenheid speelt zich af in de systeemgrens, op elk niveau. Elke celdeling voegt een andere laag toe aan die betrokkenheid; het raakvlak van vrije keuze.

Dit is exact waarom vrije keuze niet vanuit de gangbare wetenschap kan worden begrepen. Enerzijds speelde zich af buiten de vaste materie; in het domein van pure fase (informatie). Anderzijds speelt het zich af in de integrale complexiteit van de systeemgrens van ons lichaam.

Het raakt daarin *elke cel, elk orgaan, ons hele lichaam en de hele mensheid*.

Die complexiteit is echter eenvoudig te begrijpen door te kijken naar het *proces* van celdeling.

In de eerste cel, de zygote, is te zien hoe het celdelingsproces zelf trans-materieel is.

In de opbouw van ons lichaam is te zien dat alle celdelingen samen *coherent* zijn.

Vandaar dat het eenvoudiger is om dit te beschrijven in termen van een tijdfractal {Susie Vrobel}.

Het is eenvoudig om je van die tijdfractal een voorstelling te maken.

Teken een grafiek met horizontaal een tijd-as; en centraal op deze as vanaf het nulpunt: de zygote.

Teken een tijdlijn naar rechts tot het moment waarop deze eerste cel (de Zygote) zich splitst.

In de grafiek splitst zich dan ook de eerste lijn, en gaat verder als twee aparte lijnen ('cellen').

De celdeling toont zich op deze manier als een *splitsing* van een *lijn* (een fractal).
De bouw van ons hele lichaam is op deze manier een grafiek van celdelingen in de tijd.
Al deze celdelingen samen vormen een integraal patroon: een fractal, ... *in de tijd*.
De integrale lichaam samenhang, dus onze gezondheid, is weer te geven in deze tijd-fractal.

*Voor de nul.-groep is het idee van Susie Vrobel, de tijd fractal, heel erg bruikbaar.
In feite is elk processchema, of blauwdruk, of rekenschema, een doorsnede van een tijd fractal.
Elk object, een vorm van informatie in formatie, is altijd het resultaat van een tijd fractal.
Elke beschrijving of berekening die géén tijd fractal bevat, is per definitie incompleet.*

Tijdfractal & Zielstructuur

- De **Tijdfractal** van alle celdelingen vormt ons lichaam
- Alle celdelingen zijn *singulariteiten* in de ToloLogische **Systeem Singulariteiten Set**
- De **Systeem Singulariteiten Set Samenhang** bepaalt de (in)stabiliteit van het hele systeem
- De dynamische coherentie van die systeem singulariteiten samenhang heet '**de ziel**'.

Celdeling ontwikkelt zich volgens een tijd-fractal, als integraal patroon van dynamische samenhang.

Vrije keuze speelt zich af in het subatomaire proces, in **celdeling**, dus in een tijd fractal. De opbouw van ons lichaam, en gezondheid, is het resultaat van een fractal van (cel) vrije keuzen.

De integriteit van ons lichaam, en gezondheid, ligt bevat in de integriteit van die (cel) vrije keuzen fractal.

Van oudsher gebruiken we het woord "de ziel" voor het beschrijven van de vrije keuze fractal.

"De ziel" is het *instrument voor behoud van samenhang, integriteit van ons lichaam in ons leven*.

"De ziel" bewaakt en bewaart *de integriteit van onze samenhang in onze veranderende omgeving*.

Vanuit de ziel stellen wij onze systeemgrens bij, op zo'n manier dat de integriteit van de systeemgrens wordt bewaard.

Tegenwoordig wordt het begrip "de ziel" (in/buiten 'de wetenschap') nog maar zelden gebruikt.

Vergeet niet dat bij het *ontstaan* van de wetenschap "het Vaticaan" de studie van de ziel verbodt.

Dit is omdat, op valse gronden, "het vaticaan" ... eigendom claimt van alle zielen op aarde(!). Inderdaad, dat is per definitie slavernij; en dat is tegenwoordig per definitie formeel verboden.

Het is tijd om het begrip "de ziel" opnieuw in ere te herstellen.

Op basis van mijn onderzoek is het duidelijk wat de ziel is: de tijd fractal van alle celdelingen. Daarmee is ook duidelijk dat de ziel de integrerende factor is van *alle* vrije keuze van alle cellen.

Dat maakt de ziel de integrerende factor van alle keuzen die we maken in ons leven; conform de oude definitie.

Op basis van de definitie van de tijd fractal kunnen we een meer specifieke invulling geven. We weten dat vrije keuze zich afspeelt in de systeemgrens, op elk niveau, in de singulariteit. We kunnen nu al zien dat alle singulariteiten in ons lichaam in een tijd fractal zijn verbonden. Die integrale samenhang van alle singulariteiten is: de **Systeem Singulariteiten Samenhang Set**.

Daarin hebben alle singulariteiten een logische, *topologische*, onderlinge samenhang. Elke singulariteit is onderdeel van het integrale scheppingsproces *van het universum*. Elke singulariteit heeft daarmee een unieke tijd-as, met een *polariteit* per singulariteit. In de **Systeem Singulariteiten Samenhang Set** zijn alle singulariteiten geordend conform polariteit.

Vergelijk elke cel/singulariteit met een batterijtje, dan moeten 'de Polen' altijd goed aansluiten.

Vormen de plus-Polen en de min-Polen samen een doorgaande keten, dan klopt de verbinding.

Polen zich segmenten van de keten zich om, dan ontstaat er een tegenstroom: ongezondheid.

Op basis van deze keten "berekeningen" is de gezondheid van ons lichaam en onze ziel te bepalen.

We hebben op deze manier één principe om lichaamsgroei, gezondheid, autonomie en soevereiniteit te begrijpen.

Het gaat allemaal om vrije keuze, en het *uitbreiden van de samenhang* in de beleving daarvan.

Omdat het gaat om vrije keuze, moeten we het woord "beleving" door het woord "beleving" vervangen.

Het gaat, letterlijk, om het activeren van *ons gebruik van vrije keuze*, als ***schepper in schepping***.

Voor de nul.-groep is het van belang dat we ditzelfde principe (moeten) toepassen op apparaten.

Elk apparaat heeft een effect in het veranderen van de samenhang van het universum.

Net als de ziel moet elke volgende keuze een optimalisatie gegeven voor alle voorgaande keuzen.

Als instrumentenbouwer is elk apparaat een verlengstuk van je ziel, en ben je dus verantwoordelijk voor alle effecten (inclusief averechtse effecten) van elk apparaat dat je bouwt.

Zielstructuur & Gezondheid

- Elke *celdeling* is een *celbesluit*; op basis van *celcommunicatie* ('Pause Fase synchronisatie')
- Elke celdeling leidt tot een nieuwe cel(systeem)grens; en feedforward feedback lus.
- De tijdfractal die daardoor ontstaat is de basis van gezondheid (verstoring = 'ziekte').
- De fractal is deel van de opbouw van een hologram van celcycli (de 'lichaamsmuziek').

Ons lichaam is opgebouwd uit celdelingen in samenhang; volgens een tijdfractal.

Elke celdeling komt overeen met een besluit, genomen op het niveau van de individuele cel. Elke cel in ons lichaam is ontstaan, door fractale celdeling vanuit de eerste cel, "de Zygote". Elke celdeling wordt daarin *gesynchroniseerd* op de draaggolffrequentie, zeg maar: de ziel.

Deze celsynchronisatie vindt plaats in de zogenaamde pauzefase (fase vier) van de celdeling. Kanker ontstaat wanneer deze fase synchronisatie niet lukt; meestal door dat signaal in ruis 'verdrinkt'.

De ziekte 'kanker' ontstaat wanneer de fasesynchronisatie lokaal of regionaal 'ontspoord'. Daardoor versnellen of verlangzamen zich de celprocessen ("ontstekingen" respectievelijk "sclerose").

Ziekte en gezondheid is hiermee in principe te herleiden tot een verstoring van de informatica van de elektromagnetische cellulaire communicatie-/integratie-processen.

Hier moeten we weer een verband leggen: tussen de celdelingsfractal en de frequentieverlenging van Deel 1.

Elke cel heeft haar eigen **celcyclus**, met haar eigen frequentie, dus met haar eigen tijdbasis. Alle cellen samen vormen een integraal: de **tijdfractal**, met haar eigen samenhangende integriteit.

Het samenspel tussen *alle* cellen is daarmee te beschrijven in termen van "de muziek" van ons lichaam.

In www.scienceoflife.nl, in de afdeling "MatheMusics", wordt het dit verder beschreven. Het fotonenveld bepaalt de modulatie van het elektromagnetische veld dat de chemische processen en daarmee de fysieke opbouw bepaalt.

De enige manier om dat veld van trillingen te kunnen *voorstellen* is in de vorm van het daaraan gekoppelde geluidsveld.

Door de tijdcycli van cellen, moleculen en atomen in één beeld te integreren kunnen we ons een voorstelling maken van de fysieke samenhang, op basis van de elektromagnetische processen zoals die door het lichtveld worden geïntegreerd.

Voor de nul. Groep is het van belang dat op deze zelfde manier ons een beeld moeten vormen van de effecten van apparaten; effecten die we anders niet kunnen zien.

Elk apparaat is een transformator van de fase-samenhang in/van onze integrale omgeving.

Door het te beschouwen als een instrument in een orkest kunnen we ons daar een voorstelling van maken.

Een apparaat moet niet alleen maar werken ('muziek maken'), maar ook een positieve inbreng hebben op de samenklank van het geheel ('gezond zijn').

Gezondheid & Vrije Keuze

- De fractal van samenhangende celdelingen (systeem singulariteiten) vormt het lichaam.
- Het lichaam is een kolonie van levende celen, die elk/samen lichaamsmaterialen aanmaken.
- Al die lichaamsmaterialen reageren op informatie; en '(ge)leiden' (informatie)stromen
- De cellen bepalen (als singulariteit) de aansluiting van al de celcycli; als 'gezondheid'.

Vrije keuze is *HET* bepalende verschil tussen de klassieke wetenschap en de wetenschap van leven.

Klassieke wetenschap bekeek de eigenschappen van de *dode* materie, 'omdat het Vaticaan dat wilde'.

Doordat de bestudering van de ziel verboden was, werd vrije keuze niet onderzocht en niet gevonden.

Dat was ook de opzet van het Vaticaan, als zelf-verklaarde eigenaars van alle zielen (slaven) ter wereld.

Door in te zien dat de wetten van de dode materie *niet* gelden voor leven komt de vrije keuze in beeld.

Het is duidelijk dat wij, levende wezens, fundamenteel anders functioneren dan, bijvoorbeeld, een rots.

En het is net zo duidelijk dat vrije keuze zich afspeelt in de basis van *alle* (diverse) vormen van leven.

Het is net zo duidelijk dat ***leven zich afspeelt in de interactie tussen vrije keuze en materie.***

Het ligt minder voor de hand dat de wetten van de zogenaamde dode materie ten dele ook gelden voor leven: vanuit de optie om *te kunnen kiezen om (NIET) te kiezen.*

Immers daar waar vrije keuze wordt bepaald maar vervolgens wordt vastgezet ontstaat onveranderlijkheid ("besluit").

Deze onveranderlijkheid op het niveau van vrije keuze zien we in de vorm van het nemen van besluiten in denken ("overtuigingen") en handelen ("reflexen").

We kiezen er dan voor om vanaf dat moment niet meer te kiezen: dat is het principe van het scheppen van "hel" (ont'kennen van Vrije Keuze).

“Hel” is per definitie de ontkenning van vrije keuze.

In ons lichaam beleven we dit in het nemen van besluiten.

Eenzijds lijkt dit dan tot prototypen van denkvormen: onze overtuigingen.

Anderzijds leidt dat dan tot vaste prototypen van actie-vormen: onze reflexen.

In www.scienceoflife.nl staat het beschreven in de essayreeks getiteld **“the Bones of Belief”**.
Daarin is te zien dat we onze *reflexen* en *overtuigingen* opbouwen op dezelfde manier als onze botten.

Dat wat we samen **onze werkelijkheid** noemen is in feite een combinatie van *reflexmatige overtuigingen*.

De oplossing voor problemen in het beleven van de werkelijkheid is te vinden in het herstellen van vrije keuze.

Alle kennis die we hebben op het gebied van het genezen van het *lichaam* kunnen we ook gebruiken voor het genezen van de *ziel*.

Op dezelfde manier kunnen we alle kennis die we hebben op het gebied van de wetenschap van de *dode materie* omkeren tot inzicht in de formulering van onze betrokkenheid in beleving.

“Every Description of Reality is a formulation of Realisation”.

Het is op dit niveau dat we de directe integratie tussen de objectieve wetenschap en de subjectieve wetenschap kunnen realiseren.

In beide gevallen gaat het erom dat we doorzien dat het universum en ons lichaam een *elektromagnetisch* proces is.

Op dezelfde manier moeten we doorzien dat de opbouw van de materie van ons lichaam het *gevolg* is van **communicatie tussen levende cellen**.

Met andere woorden **het is expliciet de software die in ons lichaam de hardware bepaalt**.

Op diezelfde manier is de (“radio-informatie”) telepatie tussen *mensen* de tegenhanger van de (“elektro-magnetische”) informatiekringstromen tussen de levende *cellen*.

We kunnen nu expliciet formuleren *wat* de basis is van gezondheid in ons leven lichaam. Gezondheid wordt bepaald door de integriteit van de fractal van de celdelingen die ons lichaam vormen.

Die *celdelingen* zijn allemaal bepaald voor *afstemmingen* tussen de levende cellen en de daaruit voortvloeiende *besluiten* tot celdeling van elke individuele levende cel.

Op diezelfde manier kunnen we zien dat de integriteit van de mensheid wordt bepaald door de integriteit van integratie van de unieke individuele mensen die samen de mensheid vormen.

Voor de nul.-gGroep is van belang dat we in ons lichaam kunnen vinden wat in de nul.-groep gezocht wordt.

De apparaten die de nul.-groep bouwers willen maken moeten werken op basis van universele principes.

Hoe die principes werken beleven we in ons eigen lichaam; en in onze gedachten kunnen we ons daar een voorstelling van maken.

Met andere woorden: willen we een goed werkend nulpuntapparaat bouwen, dan is ons lichaam daarvoor het beste voorbeeld.

Deel 4:

VRIJE KEUZE IN MENS & -HEID

Vrije keuze gaat per definitie over onze betrokkenheid in onze beleving als *schepper in schepping*.

Het gaat daarbij niet over een wetenschappelijke *beschrijving* maar om een integere *beleving*.

Deel 1 beschreef het principe, Deel 2 de (atoom)fysica, en Deel 3 de bio-logica van vrije keuze.

Nu, in Deel 4, kunnen we daarmee bekijken hoe we vrije keuze be-leven als mens in de mensheid.

Uitgangspunt is dat elke mens een cel is in het lichaam van de mensheid.

Daarmee zien we exact dezelfde principes van celdeling, in de opbouw van de mensheid.

Ook zien we dat alle interne uitwisselingen tussen levende cellen de basis zijn van interacties tussen mensen.

Dit gaat zelfs zover dat het collectieve bewustzijn van de mensheid (telepathie) het gevolg is van de *radio*-velden die ontstaan rondom onze levende cellen, op basis van de elektromagnetische *kringstromen* die worden gevormd door hun interacties.

De samenhang tussen mens en mensheid wordt hierdoor bepaald:

Individu ↔ relatie ↔ groep ↔ mensheid.

Dat is tegenganger van de relatie van samenhang in ons lichaam:

Cel ↔ orgaan ↔ lichaam ↔ mensheid.

Deel 4 gaat echter nog verder in het bekijken van de werking van vrije keuze in de mensheid. We zien hier exact hetzelfde principe als het opbouwen van samenhang; zoals het verlengen van de golflengte ('golfenveloppe').

Maar we zien ook het principe van het vereiste van **integriteit van de samenhang van opeenvolgende besluiten**, zoals in de integriteit van de ziel (door opeenvolging van celdelingen).

Met andere woorden: alles wat we zien in de cellen (natuurkunde) en tussen de cellen (gezondheid) kunnen we ook vinden in de samenhang/gezondheid van de mensheid.

Specifiek zien we hier de betekenis van de oude woorden “hel”, “vagevuur”, “hemel” en “paradijs”.

Hier zullen we zien dat “**Hel**” de betekenis heeft van de ont-kenning van vrije keuze.

“**Vagevuur**” komt hier in beeld als ineffectief/onsamenhangend gebruik van vrije keuze.

“**Paradijs**” is het samenhangende gebruik van vrije keuze, samen; op basis van “**Hemel**”: onder-kennen van vrije keuze.

We kunnen daarmee de principes van de **zielsontwikkeling** deduceren: de **be-leving van vrije keuze**.

De stappen van zielsontwikkeling komen overeen met de fasen van levensontwikkeling.

Het is de parallel van de opeenvolging van **babytijd, kindertijd, puberteit en volwassenheid**.

Maar nu als het **leven in hel, in vagevuur, in hemel of het scheppen van paradijs**.

“Hel” is het leven in isolement dat ontstaat door de ontkenning van vrije keuze.

“Vagevuur” is de **beleving** van de serie van onopgeloste problemen door onjuist gebruik van vrije keuze.

“Hemel” is de **be(-)leving** van het vermogen van vrije keuze, *vooralnog zonder consequenties*.

“Paradijs” is de actieve **be-leving** van vrije keuze voor je eigen leven, samen met anderen.

Eenzijds hebben dus te maken met **het ontwikkelen van vrije keuze in de mens**.

Anderzijds hebben te maken met **de ontwikkeling van vrije keuze in de mensheid**.

In beide gevallen is dit samen te vatten als de doelgerichte ontwikkeling van de ziel.

Want doordat elke mens een cel is in het lichaam van de mensheid, is de ziel in ons lichaam ‘contactpunt’ voor onze bezieling van het lichaam van mensheid (zoals de fractal (beslisboom) van celdelingen van de Zygote de tegenhanger is van de fractal (beslisboom) van seksuele fusies van al de mensen die je zygote vormden).

We moeten daarin echter heel duidelijk een beperking stellen aan dit parallisme.

De ziel van de mensheid is een *afgeleide* van de bezieling door de mens, op basis van de ziel IN de mens, die weer is afgeleid van de bezielende cel.

Dit is van fundamenteel belang voor het oplossen van een misleiding die we op het moment wereldwijd kunnen zien.

Daarin wordt gedaan alsof ondernemingen (groepen/bedrijven/regeringen/geloven) *besluiten* kunnen nemen over/voor/namens mensen; dat is *nooit* het geval (het is een misdaad tegen de schepping; het ontkennen van vrije keuze).

De ziel is het gevolg van het nemen van samenhangende integere (cel)besluiten.

De ziel is het resultaat van, het ontwikkelingsspoor van, de individuele (zelf) besluiten.

De structuur die daardoor ontstaat is vergelijkbaar met die van botten/overtuigingen/reflexen.

Het is daardoor géén werkelijkheid, geen waarheid, maar alleen maar een waarNeming; een keuze.

Voor de mensheid is het van belang dat elke mens beseft dat groepen nooit besluiten kunnen nemen.

Het is onmogelijk voor een *groep* om te besluiten, omdat een groep als zodanig geen eigen identiteit/ziel heeft; en dus *niet kan kiezen; alleen individuen kunnen kiezen.*

Maar het is ook nog zo dat het bewustzijn in een groep *omlaag* gaat naarmate de groepsgrootte toeneemt: de toenemende complexiteit vereist gebruik van on(der)bewuste communicatie(s).

Met andere woorden: **“hoe groter de groep wordt, des te dommer wordt die ook”.**

Voor de nul.-groep betekent dit hetzelfde als voor alle andere groepen in de mensheid.

Naarmate meer mensen meedoen wordt kennis groter en gevarieerder.

Maar tegelijkertijd gaat het niveau van bewustzijn, en besluitvaardigheid, omlaag.

De oplossing ligt er in, ook voor de mensheid, dat elk individu weet dat die verantwoordelijk is voor wat de groep als geheel doet.

Individu

- “Elke mens is een cel in het lichaam van de mensheid”.
- Een individu/lichaam is de meta-vorm van een cel (deel van het ‘singulariteitensysteem’).
- Zelfbewustzijn is altijd gebaseerd op celbewustzijn, dus zelf **bewust** zijn.
- Vrije Keuze ligt verankert in de celdeling: subatomaire fase informatie integriteit.

Vrije keuze ligt verankerd in de celdeling van elke levende cel, in het (ver)vormen van materie.

Vrije keuze ligt daarmee buiten de vormen van materie specifiek in het vormen van materie. De delen 1, 2 en 3 lieten zien hoe het principe speelt op het subatomair vlak van celdeling. In het 4e deel kunnen we bekijken hoe de cascade van vrije keuze doorspeelt in de mensheid.

We zagen al hoe vrije keuze te maken heeft met de verlenging van licht in DNA, cel, organen en lichaam.

Ook zagen we hoe vrije keuze te maken heeft met de overschakeling van lichtvelden naar elektromagnetische velden naar chemische veranderingen naar fysieke veranderingen in het lichaam.

We zagen ook hoe de aaneenschakeling van vrije keuze, van celdeling, vorm geeft aan de integrale opbouw van ons lichaam: de ziel.

Omgekeerd kunnen we nu ook zien hoe we in ons leven, in ons lichaam en in de mensheid, onze **keuzen samenhangend** kunnen **aaneenschakelen** volgens datzelfde principe.

Als startpunt is het handig om te beseffen dat de celdeling van de zygote de tegenhanger is van de keuze van cel-samensmelting in de seksuele paring (beslisboom) van onze ouders. Het is zelfs zo dat de tijd fractal van besluiten van *alle* celdelingen van de zygote de tegenhanger is van de besluiten tot seksuele samenkomst van *alle* voorouders van die zygote.

Met andere woorden: de fractal van celdelingen van de zygote (een beslisboom) is het complement van de fractal van cel-versmeltingen (een beslisboom) van *al* onze voorouders.

Let wel: “onze” voorouders moet daarin letterlijk worden begrepen: als je ver genoeg terug gaat in de tijd, heb je meer voorouders dan er mensen waren op aarde; **we zijn allemaal familie.**

Het is die *omkering*, die *spiegeling*, die *singulariteit*, in de samenhang tussen cel-fusie en celdeling (het gaat hier om kernreacties) die laat zien dat **vrije keuze in de mens gekoppeld is aan vrije keuze in de mensheid.**

Het is op basis van het bestaan van dat *omkeerpunt* dat **we kunnen zien en dat we tegelijkertijd mens EN mensheid zijn.**

De doorwerking van vrije keuze in de celdeling, in organen, in ons lichaam, in de mensheid, zien we ook zou in de doorwerking van de vrije mens, in relatie, in groepen, in de mensheid. Met andere woorden: **alles wat er weten over de cascade van opbouw van vrije keuze in ons lichaam geldt net zo voor de opbouw van samenhang van vrije keuze in de mensheid.**

Cruciaal is dat je vrije keuze alleen maar als uniek eigen individu kan be-leven.

Belangrijk is dat de vrije keuze die we in onze gedachten beleven *al dieper onderbouwd is.*

De hersenen fungeren in hun samenspel als de tegenhanger van de bindweefsel (communicatie) verbindingen tussen de organen.

Op dezelfde manier als de organen fungeren als *integratie*-van-de-communicatie van de betreffende groep (“kolonie”) van cellen.

Hetzelfde zien we in de overdracht van informatie van onze omgeving is beleving naar de hersenen toe.

De sensorcellen (0D) geven een impuls door aan de zenuwbanen (1D) die dat samenbrengen in de zenuwknopen (2D) die dat samenbrengen in de hersenen (3D).

Het gaat daarbij om een overdracht van een (0D) signaal puls, naar een (1D) Fouriercode, naar een (2D) Moiré-matrix naar een (3D) hologram.

Zoals aangegeven speelt het zich af in vier verschillende dimensies, dus vier verschillende communicatie(compressie)codes, die we kennen als de vier verschillende vormen van bewustzijn.

Het is erg belangrijk om te beseffen dat we als mens géén individu zijn.

Als individu leven we altijd in relatie, en vormen groepen, in/en/als de mensheid.

We zijn dus tegelijkertijd individu, EN relatie, EN groep, EN mensheid.

Dat houdt in dat alles wat nu voor de cel en het individu is beschreven ook geldt voor relaties, groepen en de mensheid.

Voor de nul.-groep is dit van belang omdat een groep ontstaat vanuit relaties.

Relaties ontstaan vanuit contacten/communicaties tussen individuen.

Individuen besluiten tot het aangaan van relaties, en/of het vormen van groepen.

De basis ligt altijd in het wel/niet kiezen voor niet/wel betrokkenheid.

Relatie

- Relaties tussen mensen zijn gebaseerd op relaties tussen cellen (door celdeling)
- Communicatie tussen mensen is de tegenhanger van intercellulaire communicatie
- Cel/mens keuzen zijn bewust; relatie betrokkenheid is altijd **onderbewust**.
- Gezonde relaties zijn per definitie altijd relativistisch.

Vrije keuze *speelt zich af* in de cel-deling (ww), maar *krijgt betekenis* in de celdeling (znw). Dit is een standaard principe wat we kunnen beschrijven als **het vormen bepaalt de vormen**. Anders geformuleerd: het werkwoord is de basis van het ontstaan van het zelfstandig naamwoord.

Dat is ook wat we zien in ons lichaam: informatie integratie => systeemregulatie => fysiologie => anatomie.

Vormen (znw) door
Vervormen (proces) door
Hervormen (transformatie) door
Vormen (ww)

Dit is ook de essentie van wat de alchemisten al lang geleden hebben beschreven. We kunnen de vier fasen van materie onderkennen (aarde, water, lucht, vuur). We kunnen dat nu preciseren als de relatie tussen vast, vloeibaar, gas en plasma. En we kunnen dat concretiseren als de relatie tussen materie, moleculen, atomen en informatie.

Zoals al eerder gezegd gaat het daarbij echter altijd om de *uitwisselingsprocessen* daartussen.

Het gaat niet alleen om de processen (fysiologie) maar specifiek om hun *regulatie* (keuze). Voor het toepassen van regulatie (keuze) is er altijd een onderliggende behoefte aan informatie.

Net zoals voor de vrije keuze in celdeling al is beschreven: de basis ligt buiten de materie.

In de wetenschap is de laatste eeuw een ontwikkeling doorlopen "voorbij de materie".

Klassieke wetenschap bekeek materie, relativiteitstheorie gaat over moleculen, kwantumtheorie over atomen, en veldtheorie over fase informatie.
Het was de ontwikkeling van natuurkunde naar scheikunde naar elektromagnetisme naar informatica.

Met ook de ontwikkeling van algebra naar differentiaalvergelijkingen naar topologie naar de logica.

Dat was niet alleen een ontwikkeling in de wetenschap, of in de wiskunde, maar ook in de cultuur, dus in ons denken.

Het zijn dezelfde stappen die we doorlopen in de overgang van individu naar relatie in een groep in de mensheid.

Vergelijk dit met de stappen in signaaloverdracht van een sensorcel naar een neuron naar een zenuwknop naar de hersenen.

Elke stap speelt zich af in een andere dimensie, dus volgens een andere logica, met dus ook een andere communicatiecode; in feite op een ander niveau van bewustzijn.

Dat verschil zien we ook expliciet in de overstap van individu naar relatie.

Als individu beleef je, expliciet impliciet, je eigen onzekerheden; je vrije keuze.

In de relatie betreft je betrokkenheid alleen maar de *helpt* van de interactie.

Je *directe* betrokkenheid in een groep is veel minder, en in de mensheid nog veel minder.

In de overgang van individu naar relatie naar groep naar mensheid verandert de *betrokkenheid* en *bewustzijn*.

In elke relatie met elke ander speelt de uitwisseling zich af in het onderbewustzijn.

Op basis van de indirecte betrokkenheid is het samenspel per definitie relativistisch.

Dat betekent dat vrije keuze in relatie altijd een andere complexiteit/kwaliteit heeft.

Voor de nul. Groep betekent dit dat in contact met andere je vrije keuze op een andere manier beleefd.

Het betekent ook dat je vrije keuze be(-)leving in de relatie per definitie met elk ander anders is.

Ga er hierbij vanuit dat het hier altijd moet gaan om volwassen, gelijkwaardige, relaties.

Dus dat elke betrokkene de ontwikkeling van baby naar kind naar puber naar volwassen compleet heeft doorlopen.

Groep

- Mensen in relatie vormen groepen; de groepen worden gevormd door de relaties.
- Groepen zijn daardoor altijd **onbewust**; gebaseerd op onderbewuste relaties.
- Groepen zijn per definitie altijd *probabilistisch* (dus alleen voorspelbaar *zonder* vrije keuze)
- Groepen zijn per definitie altijd onverantwoordelijk (want: onbewust)

Vrije keuze speelt zich af in celdeling, als een voort-durend (tijd(fractal))proces.

We hebben niet alleen te maken met de individuele keuze per unieke cel.

We hebben ook te maken met het gegeven dat **elke gemaakte keuze startpunt is voor een volgende keuze.**

Maar ook, dat **gezondheid en vitaliteit bepaald wordt door de samenhang in de opeenvolgende keuzen.**

In het diagram van de tijd-fractal zien we dat een cel zich in de tijdlijn vertakt tot twee cellen.

We zien ook dat elke lijnstuk zich verlengd; vergelijk het met de golflengteverlenging in Deel 1.

Ook zien we dat vanuit de vertakkingen clusters ontstaan: groepen van relaties ('kringen'). Hetzelfde zien we ook in de interacties tussen relaties van individuen met vrije keuze.

In het toenemen van de complexiteit zien we ook hier (weer) een afname van het bewustzijn.

Een individu kunnen we schematisch weergegeven als een punt; een relatie als een lijnstuk.

Een groep kunnen we op diezelfde manier weergegeven als een kring van lijnstukken: een driehoek.

En op dezelfde manier is een tetraëder dan een bruikbaar symbool voor een integraal netwerk.

De relatie tussen punt (0D), lijn (1D), driehoek (2D) en tetraëder (3D) is een koppeling in 4 **dimensies**.

Het is dezelfde relatie als in een draaikolk, waar volume (3D) vanaf oppervlak (2D) via een stroomlijn (1D) door een punt (0D) omkeert.

Dit is ook de relatie tussen cel, orgaan, lichaam en mensheid.
Maar ook de relatie tussen mens, relatie, groep en mensheid.

Het functioneren van een groep is vergelijkbaar met dat van een zenuwknop in ons lichaam.

We zien steeds de parallel tussen *intern* functioneren van cellen en *externe* functioneren van mensen.

Intern zien we: sensors cel, neuron, zenuwknop, hersenen; extern zien we: individuen, relatie, groep, mensheid.

De logica van het functioneren van een groep, of een zenuwknop, is die van een 2D vlak.

Als 0D individu heb je een **bewuste** beleving van vrije keuze, voor je eigen be-beleving.

In een 1D relatie heb je een **onderbewuste** vrije keuze beleving van de interactie tussen beiden.

In een 2D groep heb je een **onbewuste** beleving van vrije keuze in het groepsproces.

(In een 3D netwerk is een vrije keuzebeleving van het proces **buiten-bewust**.).

Als gevolg van de complexiteit verandert niet alleen het bewustzijn maar ook de betrokkenheid.

In feite zijn **betrokkenheid en bewustzijn per definitie altijd aan elkaar gerelateerd.**

Maar *het hangt af van je eigen bewustzijn van je eigen betrokkenheid hoe je dat samenspel be(-)leeft; en daarin wel/niet kiest.*

Omgekeerd ook: als niet elk individu in de groep de directe eigen betrokkenheid en vrije keuze in de groep beleeft en be-leeft, dan wordt het gedrag van de groep onverantwoordelijk.

Dit is ook voor de nul.-groep van direct belang in het samenspel.

Als je niet zelf de verantwoordelijkheid neemt voor de groep, dan wordt de groep onverantwoordelijk.

Dat is hetzelfde wat we zien in religies, regeringen, bedrijven en alle andere groepen.

De enige manier om verantwoordelijkheid te ervaren in een groep, is om zelf die verantwoordelijkheid te nemen/geven/realiseren/verzorgen.

Mensheid

- De mensheid is opgebouwd uit groepen, zoals het lichaam is opgebouwd uit organen.
- De verschillen in culturen zijn zo nodig als de verschillen in de organen.
- De beleving van de mensheid is per definitie **buiten-bewust** (voor de cellen en de mensen).
- De integriteit van de mensheid is gebaseerd op de veldtheorie, met integrale Vrije Keuze.

Vrije keuze speelt zich af in de *subatomaire* veranderingen in de celdeling in ons lichaam. Vrije keuze bouwt steeds voor op *eerder* gemaakte vrije keuze besluiten. Vrije keuze vormt daarmee complexen; net zoals atomen moleculen en materie vormen. We vinden daarmee een logica en **wetenschap van vrije keuze, als tegenhanger van de wetenschap van de opbouw van de materie.**

In ons lichaam zien we hoe de vrije keuzemomenten, de celdelingen, samen ons hele lichaam vormen. We zien hoe uit celdelingen membranen ontstaan; organen, en ons hele lichaam. Op dezelfde manier zien we hoe uit seksuele fusie kinderen ontstaan; families, en de hele mensheid. Steeds is te zien dat het samenspel (met vrije keuze) tussen mensen is gebaseerd op het samenspel (en vrije keuze) tussen levende cellen.

In het samenspel in de mensheid zien we dat de complexiteit, de betrokkenheid, en het bewustzijn zich afspeelt in steeds een andere dimensie, met een andere logica. Voor het individu is dat 0D, voor een relatie is dat 1D, voor een groep is dat 2D, en voor een netwerk is dat 3D.

Het bewustzijn van de beleving van vrije keuze is daarin respectievelijk: bewust, onderbewust, onbewust en buiten bewust.

Analoog kunnen zeggen dat we ook te maken hebben met respectievelijk: verantwoordelijkheid, BEPERKTE-verantwoordelijkheid, GEBREK-AAN-verantwoordelijkheid en ONverantwoordelijkheid.

De mens(heid), in groepen, kan alleen maar verantwoordelijk zijn als individuen verantwoordelijkheid nemen voor hun relaties.

Omdat mensheidbewustzijn zich afspeelt op het niveau van complexiteit van buitenbewustzijn, is deze betrokkenheid met de mensheid alleen maar in diepe (delta) meditatie te beleven.

Want in meditatie schakelen we over van (3D) omgevingsbeleving naar (2D) lichaamsbeweging naar (1D) orgaanbeleving naar (0D) celbeleving.

Dit is het zelfde proces als in het doorlopen van de slaapslaapcyclus, met de overschakeling van Bèta- naar Alpha- naar Thèta- naar Delta-hersengolven.

Met andere woorden: **OM EXTERN MET GROTERE NIVEAU VAN COMPLEXITEIT TE KUNNEN WERKEN MOET JE, INTERN, MET DIEPERE NIVEAUS VAN BEWUSTZIJN KUNNEN OMGAAN.**

In het verleggen van de aandacht van de omgeving (β -hersengolven) naar de lichaamsbeweging (α -hersengolven) naar de orgaanbeleving (θ -hersengolven) naar de celbeleving (δ -hersengolven) fungeer je ook op het een overeenkomstig niveau van bewustzijn.

In het overschakelen naar de andere niveau van functionaliteit/complexiteit/code/bewustzijn krijgen we ook te maken met een ander aspect van de intracellulaire communicatie.

Dat impliceert een overschakeling tussen elektrische, magnetische, radio en fase communicatie.

Alle cellulaire communicaties maken gebruik van al deze vier aspecten.

In de moleculaire communicatie zien we dit als: 1) eiwitten, 2) enzymen, 3) hormonen en 4) pigmenten.

Met dus respectievelijk: 1) fysieke-, 2) chemische-, 3) elektromagnetische- en 4) licht communicaties.

Zoals we zagen in de cascade van overdracht van vrije keuze: van 1) pijnappelklier naar 2) hypofyse naar 3) orgaan klieden naar 4) de lichaamscellen.

In ons lichaam is te zien dat materie, moleculen en atomen allemaal vormen zijn van informatie in formatie.

Ook zien we daar dat alle lichaamsmaterialen fungeren als informatiedragers en Golfgeleiders.

Het hele lichaam fungeert als een 'klankkast' voor optimalisatie van cel communicatie.

Met daarbij het gegeven dat het lichaam is opgebouwd vanuit een aaneenschakeling van vrije keuzen, op alle niveaus van bewustzijn.

Belangrijk is dat de celcommunicatie zich niet alleen afspeelt op het niveau van materie/moleculen.

Elke molecule is een elektronische informatiedrager: een "elektromagnetisch spectrum". De fysiologische kringlopen van moleculen (metabolomen) vormen elektromagnetische kringlopen.

Zoals de elektriciteitsleer laat zien gaat elke elektrische kringloop in een geleider gepaard met een radiosignaal daarbuiten.

Dat betekent dat de fysiologie van ons lichaam tegelijkertijd ook de draaggolf is voor onze mentale processen.

Maar ook betekent dat dat de fysiologische kringstromen altijd elektromagnetische kringstromen zijn.

Dat betekent weer dat deze elektromagnetische kringstromen (de software) gekoppeld is aan een voortdurende radiocommunicatie (telepathie).

Met andere woorden: op het diepste niveau van bewustzijn zijn we als mens, allemaal, via onze radiocommunicatie (telepathie) met elkaar verbonden: Godbewustzijn.

Deze integrale samenhang van informatievelden wordt in de veldtheorie beschreven.

Het begrip van deze integrale communicatie in de mensheid wordt door religies miskend.

Daarin wordt gedaan alsof het mensheidbewustzijn een aparte entiteit is: "God", die 'buiten' ons staat.

Ook hier geldt, net als voor netwerken van groepen, dat het collectieve bewustzijn is gebaseerd op jouw eigen individuele unieke bewustzijn.

Voor het kunnen werken met deze integralen vormen van bewustzijn van de mensheid moet je dus kunnen werken met je eigen cellulaire/buiten-bewustzijn.

In de mate waarin je je eigen betrokkenheid met (het opbouwen van) het collectieve bewustzijn ontkent, zal dit *tegen* je gaan werken.

Religies, politiek, bedrijven en andere groepen maken hiervan vaak/stelselmatig misbruik.

Het gevolg is dat individuen, onder het mom van 'vertegenwoordigen' van het 'hogere' bewustzijn, de vrije keuze van andere mensen ontkennen of verlammen.

Dit wordt hierna verder uitgewerkt als de vier aspecten van vrije keuze (vrije keuze, respect, Response-ability, Reliability) en de vier vormen van gebruik/misbruik: hel, vagevuur, hemel en paradijs.

Voor de nul.-groep is van belang dat we altijd te maken hebben met het universum.

Het begrijpen van de samenhang van het universum is op hetzelfde niveau van complexiteit, betrokkenheid, en bewustzijn als dat van ons lichaam en de mensheid.

Dat houdt in dat er werken met de universele processen moet gebeuren op hetzelfde niveau als waarin we contact hebben met onze cellen en met de hele mensheid.

Met andere woorden: we moeten hier werken op basis van telepathie en ons buiten-bewustzijn.

In vier delen heb ik hiervoor de *theorie* van vrije keuze beschreven.

Deel 1: het principe, Deel 2: de atoomfysica, Deel 3: de biologie, en Deel 4: de sociologie. Daarin zien we dat het steeds gaat om dezelfde (4D) principes; als die van de alchimisten. Waarin we nu expliciet kunnen zien dat **de kwintessens hetzelfde is als onze vrije keuze**.

In het voorgaande werd ook duidelijk dat **vrije keuze zich afspeelt buiten de materie**.

We kunnen zien, en afleiden, dat het zich afspeelt in de subatomaire processen: fase reorganisatie.

Daaruit kunnen we concluderen dat vrije keuze gebruik maakt van een fundamentele fase-rotatie.

Met daarbij ook de conclusie dat vrije keuze zich alleen afspeelt in de universele systeem singulariteiten.

Vrije keuze speelt zich af in de singulariteit in de systeemgrens, in haar integriteit/complexiteit.

In het lichaam kunnen we zien dat de complexiteit van de systeemgrens, in al haar gelaagdheid, het effect van vrije keuze bepaalt.

Daarin zien we ook dat die gelaagdheid wordt opgebouwd vanuit een logische stapsgewijze opeenvolging van vrije keuze: de celdeling, als tijd fractal.

We zien daarin een parallel, of tegenhanger, van de opbouw van materie (fase, atomen, moleculen, materie) in het gebruik van vrije keuze (individu, relatie, groep, mensheid), op verschillende niveaus van complexiteit (punt, lijn, vlak, volume) en bewustzijn (bewust, onderbewust, onbewust en buitenbewust).

In het voorgaande kwamen logica, natuurkunde, biologie en sociologie samen.

Het is duidelijk dat vrije keuze zich afspeelt buiten de fysieke materie; in de fase ruimte.

Vanuit de natuurkunde zouden we zeggen dat dit zich afspeelt in de subatomaire ruimte. Wat van groot belang is, is dat zich afspeelt buiten de materie, en daarmee buiten onze beschrijving, in ons 'buitenbewustzijn'.

We krijgen hier te maken met de beperkingen van taal, en het gebruik van woorden. Taal verwijst per definitie naar objecten van materie; ook in het gebruik van abstractie (modellen).

Objectieve wetenschap is in feite niet meer dan de wetenschap van taalobjecten.

In het werken met vrije keuze hebben te maken met diepere principes dan die van weten, van taal, en van taalobjecten (modellen, formules, vergelijkingen, metingen).

Ook al onttrekt vrije keuze zich aan onze directe *beschrijving*; we kunnen het wel *beleven*.

Op basis van de 4D-logica die aan bod kwam in de theorie, zien we ook een basis voor de praktijk.

In ons lichaam kunnen we zien dat vrije keuze de basis is van de opbouw van een fractal. Omgekeerd kunnen dat begrip van die fractal gebruiken in de praktijk voor het optimaliseren van vrije keuze.

Eerst zullen ingaan op de vier aspecten van vrije keuze, essentieel voor haar gebruik.

Het gaat hier om **Vrije Keuze, Respect, Response-ability en Reliability**.

In feite gaat het om de lagen van *individu, relatie, groep en mensheid*.

Daarin staat altijd de erkenning van het bestaan en gebruik van vrije keuze centraal.

We moeten echter ook ingaan op de aspecten van *ont'kenning* van vrije keuze.

We hebben hier te maken met de tegenhanger van de ontwikkeling van baby naar kind naar puber naar volwassen.

We beleven dat als respectievelijk de ont'kenning, onjuist gebruik, erkenning, en optimaal gebruik van vrije keuze.

Van oudsher gebruiken we daarvoor respectievelijk de woorden "hel", "vagevuur", "hemel" en "paradijs".

4 Aspecten van Vrije Keuze	
1. Vrije Keuze	(identiteit)
2. Respect	(wederkerigheid)
3. Response-Ability	(omgangsgedrag)
4. Reliability	(Vertrouwd betrouwbaar)

Vrije keuze is een vierdimensionale fase vector (een grensovergang/-vorming).

Via vrije keuze bepalen we onze betrokkenheid in/met onze omgeving.

We doen dat door onze systeemgrens (relatief) te openen dan wel te sluiten.

Dit speelt zich altijd af in de singulariteit (huid, orgaankapsel, celmembraan, celdeling).

Het enige wat we doen in het gebruik van vrije keuze is het veranderen van onze betrokkenheid.

We veranderen daarmee de definitie van onze eigen systeemgrens: (meer) open of gesloten.

De doorlaatbaarheid van een systeemgrens kunnen we formuleren als een fase rotatie. ("Kaatst de bal terug dan is de grens gesloten, kaatst een bal niet terug dan is de grens open".)

In ons lichaam kunnen we zien dat het niet alleen gaat om vrije keuze maar ook om vrije wil.

Vrije keuze kunnen we identificeren met de celdeling van een unieke individuele cel.

Vrije wil kunnen identificeren met het voortbouwen van een vrije keuze op eerder gemaakte keuze(n).

Vrije keuze is daarmee te vergelijken met een *potentiering*; en vrije wil met een *vector*.

In de beschrijving van de opbouw van ons lichaam zagen we het belang van (fase) "verlenging".

We zagen het in de aaneenschakelingen van celdelingen die samen het lichaam vormen (tijd fractal).

We zagen het in de "verlenging" van de lichtfrequenties van DNA, cellen, organen en het lichaam.

En we zagen het in de “verlegging” van frequenties van de pijnappelklier naar de hypofyse naar de orgaan klieren naar de lichaamscellen.

We zagen hetzelfde in de overdracht van vrije keuze van individuen in de relatie in een groep in de mensheid.

We zagen daarbij ook dat we daarin vrije keuze (betrokkenheid) op andere lagen van (on(der))bewustzijn beleven.

In ons lichaam zagen we dat die verschillende lagen van bewustzijn overeenkomen met verschillende niveaus van complexiteit in de celcommunicatie.

Omgekeerd zien we hetzelfde in de verschillende lagen van *bewustzijn* overeenkomend met de verschillende niveaus van *complexiteit* van de communicatie van mensen in de mensheid.

- **Vrije keuze** is daarin het begrip dat elke levende mens vrije keuze heeft en daarin autonoom en soeverein is in eigen lichaam; eigenheid.
- **Respect** duidt aan dat elke mens vrije keuze in elk ander levend wezen op dezelfde wijze moet respecteren als die dat zelf wil beleven; wederkerigheid.
- **Response-Ability** verwijst naar het gegeven dat elke uiting van vrije keuze altijd aanleiding zal zijn voor een reeks van consequenties, waarmee je zelf moet kunnen omgaan; correctheid.
- **Reliability** houdt in dat als je keuzen maakt en communiceert als mens in de mensheid dat je dan ook gehouden bent om die (gecommuniceerde) keuze zelf te beleven; soevereiniteit.

Deze vier aspecten van vrije keuze zijn alleen geldig wanneer vrije keuze wordt onderkend. Vrije keuze is HET gegeven leven; alleen dode materie heeft geen vrije keuze, dus geen leven.

Vrije keuze impliceert de keuze om niet te willen kiezen, of niet meer te willen kiezen. Het is op deze manier dat we, op basis van vrije keuze, “besluiten”, “overtuigingen”, “reflexen”, en “de werkelijkheid” creëren.

Het gebruik van vrije keuze *om vrije keuze te beperken* is vergelijkbaar met de opbouw van materie.

Het is de tegenhanger van de verandering van fase, naar atomen naar moleculen naar materie.

Daarin is duidelijk dat alle vormen van materie een manifestatie zijn van een vorm van informatie.

Op dezelfde manier is **onze werkelijkheid het gevolg van onze reflexen, als gevolg van onze overtuigingen, als gevolg van onze besluiten, op basis van vrije keuze.**

Het is belangrijk om te begrijpen dat besluiten, overtuiging, reflexen en de werkelijkheid GEVOLG zijn van het gebruik van vrije keuze.

Dit is vooral belangrijk wanneer de werkelijkheid, je reflexen, je overtuigingen, dus je eerder genomen besluiten – op basis van vrije keuze – problemen geeft.

Deze problemen zijn op te lossen door de oude besluiten te herzien, daarmee de overtuigingen en reflexen bij te stellen, en daarmee de beleving van de werkelijkheid te corrigeren.

Het gaat hier om een *genezingsproces*, op het niveau van spirituele genezing: door het bijstellen van je wereldbeeld daar, waar dat door onjuist gebruik van vrije keuze eerder was beschadigd.

In het begrijpen van vrije keuze vinden we daarmee de basis van alle genezing. In het leren werken met vrije keuze kunnen problemen op basis van onjuiste besluiten/overtuigingen/reflexen in het lichaam worden hersteld. Op dezelfde manier kunnen door herstel van onjuiste keuzen/besluiten/overtuigingen/reflexen problemen in de samenleving worden genezen. Vanzelfsprekend vereiste dat goed gebruik van vrije keuze wordt onderkend, erkent en niet miskend.

Vandaar dat we het nu moeten hebben over de **systematische/systemische miskening van vrije keuze in de mensheid**.

De religies fungeren vaak als instrument voor het bepalen en beperken van de gedachten van mensen in de mensheid.

Religies doen dit door je *eigen* beleving van het bewustzijn van de mensheid stelselmatig te ontkennen door misleiding.

Het gevolg is dat mensen niet inzien dat het *collectieve bewustzijn* van de mensheid, “*God*”, hun *eigen* schepping is, en essentieel voor een collectieve beleving; maar dat ze (mis-leid) in plaats daarvan zich onderwerpen aan een *beeld* van ‘God’ waar ze zelf geen beleving van hebben, waardoor ze in slavernij komen te leven (dat is de verholen bedoeling van kerken).

In het volgende komt expliciet aan bod dat het nodig is om **“op te groeien”, volwassen te worden, in het gebruik van vrije keuze**.

Dat vereist het be-leven van vrije keuze, respect, verantwoordelijkheid en betrouwbaarheid.

Het vereist echter ook het begrijpen van het misbruik van vrije keuze.

Dit wordt apart uitgelegd de verklaring van de termen “hel”, “vagevuur”, “hemel” en “paradijs”.

Hel

- Ont'kenning van vrije Keuze.
(niet weten dat je keuze hebt. Of het anderen ont-nemen)
- Cf. de beleving van een baby.
- 1e vereiste: weten dat je ALTIJD Vrije Keuze hebt in je geest (keuze) en ziel (wil)
- Remedie: activeren van eigen bewustzijn
(dus Vrije Keuze, de 0e dimensie).

Startpunt in het begrijpen van het sociale gebruik/misbruik van vrije keuze is het woord "hel".

"Hel", net als het Engelse woord "Hell" (van "helling off", isoleren) betekent: een gesloten systeem.

Net zoals in het Frans het woord "Enfer" (van "Enfermer", isoleren) hetzelfde betekent. Hier kunnen we het woord "Hel" opvatten in de betekenis van het ontkennen van vrije keuze.

Het is nodig om hier een meer diepgaand begrip aan te geven.

"Hel" is niet alleen het *ontkennen* van vrije keuze, maar ook het *ontnemen* van vrije keuze. Klassieke wetenschap ontkennt het bestaan van vrije keuze, en creëert daardoor hel.

De 'werkelijkheid' van de klassieke wetenschap is 'een gesloten systeem: onveranderbaar, herhaalbaar, verifieerbaar, voorspelbaar'.

Dit noem ik liever de werkelijkheid van de dode materie, het is een gesloten systeem, "hel".

Wetenschap heeft zich gericht op het onderzoeken van dat wat voorspelbaar is.

Mede doordat het Vaticaan het onderzoek van het bewustzijn ooit had verboden.

In het bestuderen van *materie* ontdekten de wetenschappers echter dat het gaat om *moleculen* van *atomen* van samenhangende *informatie* in formatie.

Dat betekent dat de wetenschap in feite de beperkingen van de dode materie al is overstegen.

Zolang dat niet expliciet als onderdeel van de wetenschap is beschreven, is dat nog niet wetenschappelijk begrepen.

Vandaar dat het nodig is om expliciet te formuleren wat zich afspeelt in de subatomaire processen.

Want dan pas kunnen we zien dat het universum is opgebouwd/ontstaan uit veranderingen van samenhang van fase; in *de verandering van Vrijheidsgraden (de Kwintessens) in Samenhang*.

Dat is wat de alchimisten in een gebruik van het woord **de kwintessens** al hebben beschreven.

In deze presentatie wordt duidelijk dat de kwintessens hetzelfde is als **vrije keuze**. Om vrije keuze te hebben, moet je echter ook de **vrijheid(sgraden)** hebben om te kunnen kiezen.

Dat wil zeggen dat je keuze *los* moet staan van de bestaande 'werkelijkheid', zoals we die belevan.

Dat brengt ons precies naar de paradox die centraal staat in het begrip "hel". Enerzijds is "hel" een situatie van isolement los van de werkelijkheid, *zonder vrije keuze*. Anderzijds vereist vrije keuze een situatie los van de werkelijkheid, in schijnbaar *isolement*. Dat is exact wat we zien in de locatie van vrije keuze in de celdeling, in de subatomaire processen.

Het is cruciaal om te begrijpen dat vrije keuze, hel, singulariteit en blinde vlekken één zijn. Vrije keuze vereist een singulariteit als werkplek, als schijnbaar losstaand van de omgeving. Dat is exact de definitie van een blinde vlek: een omkeerpunt van de bestaande omgeving. Gebruik van vrije keuze, in de blinde vlek van de singulariteit, vereist laboratorium condities (hel).

Een voorbeeld van hel: de kerk in Rome was opgezet door bankiers als massa manipulatie-instrument.

Dit bouwde voort op de gedachten dat de farao's als God buiten de werkelijkheid stonden. Dat was een voortvloeiende van het invoeren van slavernij door systematische onderdrukking. Dat weer een gevolg was van het temmen van dieren, toegepast op medemensen.

Slavernij wordt erdoor gekenmerkt dat de vrije wil van de vrije mens wordt ontkend. De mens wordt daarin niet eens behandeld als een *beest*, maar als een willoos *object*. Het gevolg is dat de vrije wil voor een groot deel van de mensheid wordt gekortwiek. Dat heeft tot gevolg dat het bewustzijn van de mensheid kreupel wordt gemaakt: verziekt.

We kunnen de gevolgen daarvan wereldwijd zien: in het verzieken van de planeet aarde. De wetenschap van de dode materie behandelt de mens, de mensheid en de aarde als object.

Dit leidt tot onverantwoordelijkheid, doordat de wetenschapper zich buiten de meting zette. *Het gevolg is dat de wetenschapper daardoor voor God speelde, en de aarde tot hel maakte.*

"Hel" is het ontkennen van vrije keuze; en het beperken van begrip tot voorspelbaarheid/herhaalbaarheid/determinisme/objecten.

In de wetenschap werd *determinisme* al vervangen door *relativisme* toen door *waarschijnlijkheid*, en nu door *onvoorspelbaarheid*.

Dit ging gepaard met een verandering van wetenschapsmodel van klassieke theorie naar relativiteitstheorie naar kwantumtheorie naar veldtheorie.

Dat ging parallel aan de overstap van de bestudering van natuurkunde naar scheikunde naar elektromagnetisme naar wiskunde/informatica.

We hebben daarin te maken met verschillende vormen van causaliteit.

Alleen in de dode materie geldt **oorzaak => gevolg**; in de chemie geldt: **oorzaak ⇔ gevolg**.

In Elektromagnetisme geldt: **oorzaak =><= gevolg**, in de faseruimte geldt **oorzaak =:= gevolg**.

Met andere woorden: in onze beleving als schepper in schepping, geldt oorzaak =?!= gevolg; afhankelijk van het niveau van onze betrokkenheid/beleving/beleving/vrije_keuze.

In die zin zijn we de hel van de door kerken bepaalde dode wetenschap al voorbij.

We zien al dat materie wordt gevormd door moleculen van atomen van fase in formatie.

Wat we nu nog in beeld moeten brengen is de samenhang van de singulariteiten die de fase transformaties bepalen.

We kunnen dat doen door de tegenhanger daarvan expliciet te beschrijven: de samenhang van vrije keuze.

Vagevuur

- Onsamenvattend gebruik van vrije keuze.
(Vaak: gemaakte keuzen ongedaan maken)
- Vergelijk het met een kind:
Geen inzicht in gevolgen van veroorzaking.
- 2e vereiste: inzien dat
elke keuze een keten van gevolgen heeft.
- Remedie: leren relateren: werken met het
(onder)bewustzijn (relaties, 1e dimensie).

Zodra je weet dat je vrije keuze *hebt*, wil dat nog niet zeggen dat je daarmee ook kan *omgaan*.

Het gaat er niet alleen om dat je vrije keuze *hebt* (zoals dat in de celdeling (ww.) is te zien). Het gaat er ook om dat je inziet wat het *effect* is van vrije keuze (zoals de celdeling (znw.) is te zien).

Zolang nog niet wordt ingezien wat de consequenties zijn van het gebruik van vrije keuze (in context) schiet je daarmee in feite nog niet verder op.

“Vagevuur” is voor die situatie een goede beschrijving.

Vagevuur is hier de term voor het ineffectief gebruik van vrije keuze.

Dat houdt in dat vrije keuze wel gebruikt wordt, maar zonder begrip van de consequenties. *Het is alsof je weet dat je van je vaste standpunt (met beide benen aan de grond) één stap vooruit kan komen, maar dat je nog niet inziet hoe je dat verder brengt.*

Om het in een beeldspraak te vertolken: in vagevuur loop je in kringetjes rond.

Je denkt vooruit te komen maar in feite (‘herhaalbaarheid’) herhaal je alleen maar wat er al was.

Symbolisch is dat te zien in de relativiteitstheorie, in de vaste tijd horizont van de lichtsnelheid.

(Pas in de kwantumtheorie zie je dat de wetenschap een stap verder komt door een kwantumsprong te nemen.)

Vagevuur is ook de situatie van alle onopgeloste problemen (‘de mestvaalt van onverteerde zaken’).

Het gaat hierbij om elke beleving die is bepaald door blinde vlekken/reflexen/overtuigingen.

Specifiek gaat het hierbij om *eerder* genomen besluiten waarover *geen* nieuw besluit werd genomen.

Het oplossen van bestaande problemen wordt gedaan door het herzien van de keuze/besluiten, ten gevolge waarvan die problemen ontstonden.

In onze ontwikkeling als mens doorlopen als het goed is ook de ontwikkeling van vrije keuze. Als baby accepteren we de bestaande situatie zonder besef dat we daarin een keuze hebben.

Als kind leerde spelenderwijs alternatieven ervaren en het bestaan van keuzen onderkennen.

In de puberteit leert de mens gewoonlijk dat je verantwoordelijk bent voor je keuzen, en de consequenties.

Op diezelfde manier moet je als volwassene beseffen dat je altijd vrije keuze hebt.

Als het goed is leerde je als puber om de grenzen daarvan te respecteren.

Terwijl je als kind spelenderwijze leerde dat wat je doe ook altijd gevolgen heeft.

Waarin je als baby al hebt ervaren dat leven gaat over betrouwbaar contact tussen mensen.

Hemel

- Vol besef van vrije keuze en inzicht in de gevolgen; maar zonder er iets mee te doen.
- Vergelijk het met de puber die leert om grenzen te (ver-/her-)stellen
- 3e Vereiste:
zonder actie is keuze zonder gevolg
- Remedie: leren werken met groepen, dus (on(der))bewustzijn (kringen, 2e dimensie)

Stel dat je weet dat je vrije keuze hebt; *en* dat je beseft dat dit consequenties heeft. Dan besef je ook dat je op basis van vrije keuze *steeds nieuwe keuze* kunt maken. Met daarin ook de vrijheid hebt om in nieuwe keuze eerder gemaakte keuzen ongedaan te maken. In feite maakt de gemaakte keuze niet ongedaan; je maakt een nieuwe keuze in plaats van de oude keuze.

In de gezondheidszorg is dit de basis van de spirituele genezing. Veel problemen ontstaan doordat mensen onjuiste besluiten hebben genomen. Zodra ze inzien dat ze vrij zijn om het besluit te herzien, wordt hun probleem oplosbaar. Op deze manier is besluit/overtuiging/reflex/werkelijkheid uit vrije keuze te herzien.

“**Hemel**” is het traditionele woord voor het onderkennen van de rol van vrije keuze. Het houdt in dat je weet dat je vrije keuze hebt, en dat dit consequenties heeft, in je omgeving. Vergelijk dit met de *ontwikkeling van de vormen van leven* en de *vormen van bewustzijn*. Met daarin achtereenvolgens: mineraal bewustzijn, plant bewustzijn, dierbewustzijn en mensbewustzijn.

Mineraal-bewustzijn kunnen we samenvatten als een ingebed zijn in de omgeving; net als in de beleving van de baby is verandering ‘alleen maar’ intern (en via telepathie). Plantbewustzijn is daarmee per definitie omgeving-overstijgend: gebruikmakend van het verschil tussen ondergrond en klimaat; analoog aan de beperkte utingsvermogens van een kind.

Dierbewustzijn gaat wat dat betreft een stap verder, letterlijk, doordat het van een territorium naar een ander kan reizen; net zoals een puber ook de eigen beperkingen leert accepteren/overstijgen.

Mensbewustzijn keert die situatie in feite om: hierin ontwikkelt zich een verantwoordelijkheid voor het scheppen en verzorgen van de eigen omgeving/grenzen; als autonome soevereine vrije mens.

Hemel verwijst daarmee in feite naar het herkennen en onderkennen van ons scheppend vermogen: als schepper en schepping.

Dat houdt per definitie een dat we kunnen omgaan met het onbekende; en onze eigen condities kunnen scheppen.

Per definitie houdt dat in dat dit ons verantwoordelijk maakt voor alle gevolgen van onze keuze/schepping/besluiten/werkelijkheid.

Maar het betekent ook dat we voor het kunnen werken met dit niveau van complexiteit moeten kunnen werken met het overeenkomstige niveau van (on(der))bewustzijn

Dit is waar we ook de overeenkomst zien tussen de beleving van "Hemel" (in vrije keuze be(-)leving) en de pubertijd (in de lichaamsontwikkelingsbelevingsfasen).

Normaliter leer je in de puberteit dat je als kind vrouw OF man bent; EN dat je als vrouw EN man mens bent, in de mensheid.

Het gaat (in de seksualiteit) specifiek om de transcendentale beleving: dat je als mens, SAMEN, ook de Mensheid vormt (passief, EN actief).

En dat elke keuze die je maakt niet alleen geldt voor jou als mens, maar ook (als mens in relatie in groepen in de mensheid) voor de hele mensheid.

Alweer, om deze complexiteit in betrokkenheid in beleving te kunnen ervaren moet je kunnen mediteren.

Normaliter leer je dat van nature in de pubertijd in je seksualiteit; in het beleven van orgasme.

Daarmee worden de *onbewuste* lichaamsbelevingsprocessen geactiveerd, en dus *bewust*.

Dit is in veel oude culturen al begrepen en beschreven (o.a. in taoïsme en tantra) en wordt daar beoefend via technieken die het *onbewustzijn bewust* helpen *beleven*.

Paradijs

- Elke context is een uitnodiging tot wel/niet kiezen.
- Cf een volwassene: je hebt ook de keuze om *niet* te kiezen (uitgestelde keuze (moment)).
- 4e vereiste: Inzien dat je mens bent in de mensheid: het gaat om ONZE keuzevorming.
- Remedie: leren werken met complexen (on(der))/buiten-bewustzijn (3 dimensies).

“Hel” is het ontkennen van het vermogen van vrije keuze; passief of actief.

“Vagevuur” is het onjuist gebruik van vrije keuze; wat problemen creëert.

“Hemel” is het begrip van het belang van het juist gebruik van vrije keuze.

“Paradijs” is de betrouwbare verantwoordelijke respectvolle omgang met vrije keuze.

Het leren omgaan met vrije keuze is een leerproces, een groeiproces; een bewustwordingsproces.

Normaliter loopt het parallel aan de ontwikkeling van baby naar kind naar puber naar volwassen.

En het loopt parallel met de realisatie van je identiteit als individu in de relatie in groepen in de mensheid.

Maar het vereist ook een groei in diepgang van

betrokkenheid/bewustzijn/meditatie/beleving in de complexiteit van ons eigen zijn.

Want we zijn tegelijkertijd individu in relatie in de groep in de mensheid.

Net zoals we tegelijkertijd onze omgeving, ons lichaam, onze organen en onze cellen beleven.

Met dien verstande dat onze zelfbeleving altijd op onze celbeleving gebaseerd is.

En dat de integriteit van onze relaties als mensheid gebaseerd zijn op de integriteit van onze lichaamsbeleving.

In onze samenleving is te zien dat vrijheid van keuze ontkend en miskend wordt.

Religies leggen niet voor dat God hetzelfde is als ons collectieve *telepathische* bewustzijn.

Regeringen leggen niet voor dat gemeenschap hetzelfde is als onze *organische* samenleving.

Onderwijs legt niet voor dat zelfontwikkeling is gebaseerd op onderkennen van je *eigen* talenten.

Onze samenleving leeft in feite in gevangenschap, in slavernij: geld-slavernij. Dat is de reden waarom religies, regeringen, en onderwijs averechts werken. 'Ze' streven niet naar het ontwikkelen van de autonomie en de soevereiniteit van het individu. In plaats daarvan *beperken* 'ze' de bewustzijnsontwikkeling en de beleving van eigen integriteit.

Het is belangrijk om te begrijpen dat 'het', 'men', 'ze' gaat over ontzielde groepen. Lees in dit verband het werk van Philip Zimbardo: "The Lucifer Effect (How good people do evil)". Onverantwoordelijkheid ontstaat door 1) anonymiseren, 2) generaliseren, 3) abstraheren, 4) ontkennen van vrije keuze. Het gevolg is dat mensen (in groepen) vrije keuze, respect, response-ability en Reliability verliezen.

In een dictatuur beschouwt de dictator zich als volwassenen en alle anderen als baby. In een oligarchie beschouwt het bestuur zich als volwassenen en alle anderen als kind. In een democratie beschouwt de regering zich als volwassen en de rest als pubers. In een autarchie is elke mens volwassen, verantwoordelijk, betrouwbaar en bestuur.

In een autarchie staat de autonome soevereine vrije keuze van elk individu centraal. De enige vorm van vertegenwoordiging is daarin zelfvertegenwoordiging, per definitie. Want geen ander kan voor je kiezen; je kan alleen zelf je eigen vrije keuze bepalen. Dat houdt ook in dat je altijd zelf moet bepalen wat je vrije keuze is en hoe je kiest.

In een verantwoorde samenleving hebben woorden zoals 'het', 'men', en 'ze' géén betekenis. Groepen zijn abstracties die fungeren op een lager niveau van verantwoordelijkheid/bewustzijn. Groepen/bedrijven/regeringen/religies kunnen daarom ook géén besluiten nemen. Alleen individuen en zijn in staat om om te gaan met de consequenties van hun eigen besluiten.

Sociale organisatie in de vorm van een *hiërarchie*, in welke vorm ook, is een vorm van *slavernij*. Formeel is slavernij al lang verboden, maar in de praktijk is het nog steeds de gang van zaken. Het gevolg is dat de mensheid, in veel landen, ook hier, leeft in (geld)slavernij; dus in "hel". Dat zal met lang doorgaan tot elke mens individueel doorheeft dat dit hun eigen keuze is.

Zoals al beschreven onder de titel "*hel*", moet je ervoor kiezen om zelf te kiezen. Zoals al beschreven onder de titel *vagevuur*, moet je beseffen dat elke keuze consequenties heeft. Zoals al beschreven onder de titel *hemel*, ben je per definitie altijd vrij om te kiezen in de context. Onder de titel *paradijs* stellen we hier dat je je keuze alleen maar kan realiseren *door ernaar te handelen: be-leven*.

In deel 1 is al beschreven dat elke levende wezen per definitie altijd vrije keuze heeft.
In deel 2 is al beschreven dat vrije keuze gebruik maakt van de principes van manifestatie.
In deel 3 is al beschreven dat vrije keuze per definitie beleefd wordt in ons eigen lichaam.
In deel 4 is al beschreven dat we vrije keuze be-leven als mens in de mensheid; en schepper en schepping.

In de praktijk blijkt dat we onze keuzen altijd doen als individu in relatie in een groep en de mensheid.

Dat vereist dat we onze keuzen koppelen aan meditatie, voor bewuste, onderbewuste, onbewuste en buitenbewuste realisatie.

De keuzen die we maken moeten altijd aansluiten op de integriteit van onze eigen ziel: onze cellen als organen in ons lichaam in onze omgeving.

Het gebruik van vrije keuze is exact wat de alchimisten al als de kwintessens hebben beschreven: het vermogen voor het veranderen van samenhang tussen objecten (aarde/vast), processen (water/vloeibaar), transformaties (lucht/gas) en integratie (vuur/plasma).

Dat laatste is exact wat we in ons lichaam beleven in de samenhang tussen bewustzijn, systemen, fysiologie en anatomie.

Vandaar ook het grote belang van het goede gebruik van vrije keuze in het nemen van besluiten, het onderhouden van overtuigen, het vormen van reflexen, en het beleven van "de werkelijkheid".

Onjuist gebruik van vrije keuze leidt tot verstoring van de informatie communicatie tussen cellen, dus tot fysiologische ziekte, en tot systeemziekten, en tot verstoorde werkelijkheidsbeleving.

Startpunt voor genezing is daarmee altijd het herstel van vrije keuze; vandaar dat het nodig is om vrije keuze te begrijpen.

Vandaar dat deze presentatie uitlegt wat vrije keuze is, waar het is te vinden, wanneer het is te activeren, en welke consequenties dat heeft.

Om dit te kunnen begrijpen moeten we verder denken dan de wetenschap van de dode materie heeft beschreven.

Maar omgekeerd is het eenvoudig te begrijpen dat de wetenschap van de dode materie een schepping is van ons eigen denken.

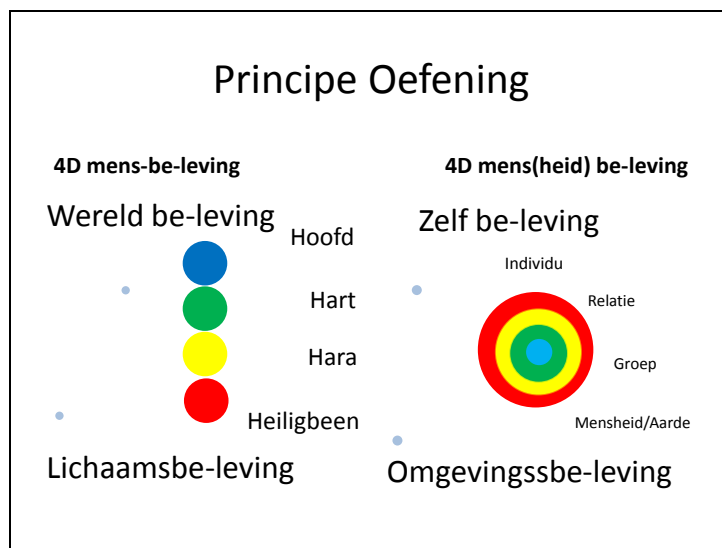
En in het bestuderen van ons eigen denken ontdekken we vanzelf ook ons vermogen voor vrije keuze ("every description of our reality is a formulation of our realisation").

In de praktijk blijkt dat we niet alleen vrije keuze moeten begrijpen maar ook de consequenties.

Daarin zien we dat elke keuze die we maken direct effect heeft op onze eigen beleving.

Daar vandaan heeft elke keuze die we maken ook direct effect op onze eigen gezondheid.

Dat betekent ook dat elke keuze die we maken direct effect heeft op het welzijn van de mensheid en de aarde.

Vrije Keuze is bepaald door identificatie in betrokkenheid.
Die wordt gerealiseerd door de systeemgrens meer te openen/sluiten.
Dat gebeurt dus door een systeemovergang, een grensdoorgang.
Dat is in principe hetzelfde als een (actieve) faserotatie, tussen 0 en 1.

Er is een oude meditatie van de Zwartvoet Indianen, op dit gebied.
Het gaat over het simultaan kunnen beleven van de 4 dimensies van betrokkenheid.
Dat beleven we, in ons lichaam, als Heiligbeen, Hara, Hart en Hoofd.
Het gaat erom ALTIJD te weten wat je Denk, Voelt, Wilt en Bent, tegelijkertijd.

In de beschrijving van vrije keuze wordt duidelijk dat het te maken met een *holografisch* principe.

We hebben te maken met een direct *ingrijpen* op de *fase-Hoek* waardoor de *singulariteit* in/van/als de *systeemgrens* wordt bepaald.

Dat heeft tot gevolg dat de systeemgrens, in al haar complexiteit, (ten dele) wordt geopend of gesloten.

Daarmee veranderen we onze betrokkenheid in onze omgeving en beleven we onze beleving als schepper en schepping.

We hebben gezien dat we te maken hebben met het samenhing tussen materie, moleculen, atomen en subatomaire informatie in formatie.

We hebben gezien dat we ook te maken hebben met het samenspel tussen cellen in organen in ons lichaam in de mensheid.

Ook hebben we gezien dat we te maken hebben met het samenspel tussen individuen in relatie in groepen in de mensheid.

En we hebben gezien dat we te maken hebben met vier verschillende niveaus van complexiteit/betrokkenheid/beleving/bewustzijn.

De theorie van vrije keuze is simpel ligt voor de hand; het gaat om faserotatie.

We moeten niet denken in termen van deeltjes maar een term van *Golfknopen*.

Daarmee komen we automatisch uit op een theorie in termen van *singulariteiten*.

Daarmee hebben ook automatisch een 4D theorie waarmee alles met alles is verbonden.

Terloops kwam al aan de orde dat alles wat geldt voor ons gebruik van vrije keuze in ons lichaam omgekeerd ook geldt voor onze beleving van vrije keuze in de mensheid.

Daarnaast werd ook al uitgelegd dat het gebruik van vrije keuze in ons lichaam op dezelfde manier geldt voor de stromen van informatie en energie in de apparaten die we gebruiken. Dat houdt in dat de apparaten moeten ontwikkelen op dezelfde manier als we zien dat ons lichaam gebruik maakt van materie: als Golfgeleider voor stromen van informatie in (cel)communicatie.

Hierna worden vier voorbeelden gegeven die *in de nul.-energie-groep* (ten dele) bekend zijn.

Het apparaat van John Searl laat zien dat we in holografische termen moeten denken over de samenhang van materie.

De technologie van Stanley Meyer laat zien dat we over materie altijd moeten denken in termen van elektromagnetische velden.

De Tetronics van Abraham laat zien dat we altijd vrije keuze moeten hebben in de manier waarop we omgaan met de theorieën die we kennen.

En het verhaal van Psychotronica laat zien dat we anderen niet onze gedachten moeten laten bepalen maar dat we ook samen het telepathisch collectieve bewustzijn van de mensheid leren waarderen.

John Searl Apparaat (Holocule)

- 2 nachtmerries en een magisch vierkant
- Het maakt elektriciteit en het vliegt
- Rotaties, Inertie, Vortexing, Stroompatroon
- Hologrambeeld

- www.searlsolution.com
- www.searleffect.com
- www.johnsearlstory.com
- www.youtube.com/watch?v=3DdXndaua2f-w

John Searl had in zijn kindertijd een tweetal nachtmerries die in feite delen van een stroomschema van een energie machine bleken te zijn.

Nadat hij de droom had begrepen heeft hij op de keukentafel van zijn hospita deze vrije energiemachine gebouwd.

Daarbij bleek dat dit apparaat niet alleen onbeperkt elektriciteit kon produceren, maar ook de lucht in schoot op het moment dat de elektriciteit werd gebruikt.

Nadat zes van deze apparaten onherroepelijk in het luchtruim vertrokken slaagde hij erin om deze opvliegendheid te reguleren, en als vliegende schotel binnen 20 minuten van Engeland naar Australië laten vliegen.

Het schema van zijn apparaat laat zien dat er een aantal problemen zijn in de huidige theorie.

Het is duidelijk dat zijn apparaat gebruik maakt van heel specifieke eigenschappen van atoommoleculen in beweging.

Het is ook duidelijk dat de draaibeweging van magnetische rollen om een cilinder een centripetale kracht opwekt waardoor de rollen aan de cilinder 'gekleefd' blijven, ook bij hoge snelheid.

Er moet een relatie er zijn tussen deze centripetale versnelling en de centrifugale vrijmaking van elektronen.

De beschrijvingen van het apparaat van John Searl is op het internet te vinden.

Let daarbij vooral ook op zijn eigen website en zijn beschrijving van het magisch vierkant.

Het was vanuit de relaties in het magisch vierkant dat hij inzag welke materialen hij moest gebruiken, in welke hoeveelheid, en op welke afstand.

Besef dat getallen de betekenis krijgen van frequenties als ze in draaiende systemen worden gebruikt.

Het apparaat van John Searl wordt hier beschreven omdat het laat zien dat het nodig is om anders denken.

Het functionele apparaat werkt niet als 'losse onderdelen', maar als integrale-frequentie-gekoppelde-oscillator.

Dat betekent dat we het apparaat als geheel in termen van een hologram moeten interpreteren.

Of, met andere woorden, dat het apparaat van John Searl de eigenschappen van een atoom heeft, op een veel groter niveau van manifestatie.

Stanley Meyer (watersplitsing)

- *Water samenhang*
- *Spanningsveld*
- *Resonante Frequentie (Valentie)*
- *Ont-binding*

- *Cf. foton, elektron, valentie, in het vormen van materie*
- www.waterfuelcell.org
- www.stanleymeyerwebshop.com

Stanley Meyer nam patent op het splitsen van watermoleculen tot watergas.

Dat deed hij om te voorkomen dat bedrijven het principe zouden patenteren om het te monopoliseren.

Op het internet zijn zijn presentaties te vinden over de principes en schema's die hij gebruikt.

Het concept is eenvoudig: hij beseft dat elke molecule is opgebouwd uit atomen en dus per definitie een elektrisch fenomeen is.

De watersplitsing, volgens zijn aanpak, is gebaseerd op het gebruik van elektromagnetische velden.

De watermoleculen wordt eerst georiënteerd tussen twee tegengesteld geladen platen.

Door de elektrische lading geleidelijk op te voeren wordt de watermolecule gerekt en gestrekt.

Door pulsatie op de oscillatie-frequentie van de valentie elektronen, ontbind het water.

Dit voorbeeld wordt hier gegeven omdat het illustreert wat zich afspeelt in de DNA replicatie.

Dit vereist een georiënteerd spanningsveld plus een zorgvuldig bepaalde resonante koppeling.

De moleculaire 'machine' die het daarna open 'ritst' en weer sluit is een elektrische machine.

In feite is het beter om dit een microcomputer te noemen: hier wordt gebruik gemaakt van elektromagnetische krachten plus radio-informatie-velden.

Abrahams Tetryonics (theorierevisie)

- www.tetryonics.com
- www.scienceoflife.nl/tetryonics
- Let op: de 'driehoek' is een tetraëder
- De tetraëders/vortices zijn 'stapelbaar'
- *Vergelijk dit met de topologische geometrie van dimensionele dynamiek van Matti Pitkänen*

De Tetryonics van Abraham is een prachtig voorbeeld dat laat zien dat we anders met theorieën moeten omgaan.

Het is al lang duidelijk dat de theorieën die we hebben incompleet zijn, en in feite de oorzaak van heel veel problemen.

De schade die de mensheid berokkent op aarde is direct toe te schrijven aan de onverantwoordelijkheid van de klassieke deterministische wetenschappelijke manier van denken.

De enige manier om die schade ongedaan te maken is om zelf verantwoordelijkheid te nemen voor de gang van zaken.

De website van Tetryonics geeft een nieuwe geïntegreerde manier van denken over de wetenschappelijke modellen.

Let wel het gaat over het Terta'ionics; dus het is per definitie altijd een *tetraëder* gebaseerd systeem.

Op de plaatjes op de website is dat niet goed te zien: je ziet daar altijd een *driehoek*.

Hou er rekening mee dat het punt in het midden van driehoek in een andere dimensie 'boven het papier' ligt.

Psychotronica

- Gedachtenoverdracht via radargolfmodulatie
- US Air Force patent
- GWENT netwerk
- Mobiele Zendmast Fase Synchronisatie volstaat

- Jesse Ventura documentaire S03x07
www.youtube.com/watch?v=IXe-W2QPOuA

De *psychotronica* is een goed voorbeeld van een duidelijke praktische kennis-paradox. Onze omgeving wordt steeds meer volgebouwd met elektromagnetische stralingsapparaten. Inmiddels is al lang duidelijk dat via die technologie gedachten/gevoel van anderen is te bepalen.

Omgekeerd houdt dit in dat mensen hun telepathische koppeling met elkaar, de mensheid, niet meer ervaren.

Centraal in het verhaal staat het principe van Vrije Keuze.

We zien de uitwerking daarvan in fotonensprong ↔ elektronensprong ⊞ electrovalentie ⊞ elektronbinding.

Het basis principe is een fase draaiing, dat is equivalent met een grensvorming/-overgang. We gebruiken dat principe om onze betrokkenheid in onze omgeving te bepalen.

Verdere uitwerking:
WORDT VERVOLGD ...

In Deel 2 van deze presentatie worden meer specifieke voorbeelden gegeven.
De soliton, AtoomMoleculen, Borrromeaanse ringen, golfknopen, en nog veel meer.
Het gaat om andersoortige modellen, voor andersoortig denken.
Want juist in Vrije Keuze gaat het niet om de beschrijving, maar om de beleving.

Kortom ... *wordt vervolgd...*

Donaties:

ING 7234993

t.n.v. SIG